

DER SKAL PAPIR PÅ SPECIALERNE

NR. 07 2014

DANSK POLITI

**CERTIFICERET
TIL
LOKALPOLITIET**

DIPLOM

**I EFTERFORSKNING
AF PERSONFARLIG
KRIMINALITET**

Diplom-efterforsker!

Efteruddannelserne får et fagligt løft i 2015. Blandt andet skal efterforskere fremover bestå eksaminer, og politifolk skal i det hele taget kunne dokumentere deres viden. Der er tale om en mindre reform af politiet i retning af specialisering. Det er resultatet af en række projektarbejder, som over de kommende år skal gøre op med generalisttraditionen og sponsering, hvor alle skal kunne alt.

SIDE **08-13**

Naboerne til Egedalsvænge

Kan den sociale integration af utilpassede unge lykkes, hvis naboerne til steder som Egedalsvænge i Kokkedal lever i frygt for knuste vinduer og buler i bilerne? DANSK POLITI inviterede to retsordførere til den nordsjællandske by for at møde ganske almindelige mennesker, der er trætte af hærværk og chikane.

SIDE **16-22**

Forsøgsordning på listefødder

Danske og tyske politikolleger patruljerer det næste års tid i fællesskab hen over den dansk-tyske grænse. Formålet med forsøget er at afprøve nye former for politisamarbejde på tværs af grænsen, så omrejsende kriminelle, narkokurerer, menneskesmuglere og andre får sværere ved at slippe afsted med deres ulovligheder. Forsøgsordningen lægger dog forsigtigt ud for ikke at støde nogle på de historiske manchetter i grænselandet. Derfor har de danske og tyske kolleger kun observatørstatus i hinandens lande.

SIDE **30-33**

LÆS OGSÅ:

Foruroligende selvmordsrater blandt europæiske politifolk
• Kaos og kalenderymnastik i treholdsskifte • **Jeg håber at politiet vil bruge mine kompetencer** • **Polithistorie** • **Debat**

Ubalance

! Dansk politi har oplevet et meget stort løft igennem de senere år. Vi har gennemlevet en række reformer.

Reformer, som kun er påbegyndt, og som kommer til at gribe helt ind i fagligheden, med stigende specialisering og voksende fokus på kompetencer.

DET BETYDER sådan set, at dansk politi er blevet kontinuerligt bedre i den øvre og personfarlige ende af kriminalitetsskalaen. Der hvor straffeloven virkelig slår hårdt. Vi er gearede til en lang række nye udfordringer som grænseoverskridende kriminalitet og it-kriminalitet. Vi arbejder med en sikkerhedssituation, hvor politikere, digtoplæsere, møder og begivenheder pludselig skal mandsopdækkes af hele delinger af politifolk og støttes op af et kæmpe efterretningsapparat.

Der laves fantastisk arbejde i vores task forces. Der opnås store og flotte resultater i mange afdelinger i alle kredsene.

I virkeligheden er dansk politi i dag et helt andet politi end for blot én håndfuld år siden.

Vi har et strategisk politi. Et analytisk politi. Et projektorienteret politi.

Det er strengt nødvendigt, hvis man skal følge med tiden og udfordringerne. De kriminelle bliver hele tiden lidt dygtigere, lidt mere organiserede, mere grænseoverskridende – kriminaliteten mere global og multikulturel.

på tryghedskontoen

De kriminelle får hele tiden bedre og flere værktøjer i værktøjskassen.

Derfor har dansk politi også gennemgået en nødvendig transformation. Og vi har gennemgået den afsindigt hurtigt – og med et faldende antal timer. Det er en kraftpræstation af de helt store.

Særligt af de ansatte.

Særligt af lederne, som har oplevet og løftet nogle af de største forandringer i organisationen, og som er dænget til med stadigt mere ansvar og stadigt flere opgaver.

De har gjort en enorm og dygtig indsats, men er efterhånden også presset derud, hvor man nok burde begynde at passe mere på dem og give dem mere ro.

De står sådan set på mål for alt – fra ressourcemangel og til dispositioner i frontlinjen, samtidig med at de loyalt har båret forandringerne igennem.

SÅ DANSK POLITI er kommet langt.

Men kun ved at skævvride balancen i voldsom grad. Regningen er nemlig ikke betalt af øgede bevillinger, men ved at fjerne kerneopgaver, skære i nærhed, i bunden og ved at stable sager i bunker. Prisen er betalt med manglen af borgernærhed.

Og faktisk også uden at fortælle samfundet, hvad der er sket, hvilke forandringer, som ligger til grund for, at eksempelvis indbrud og tyveri for værdier under 100.000 kroner ikke efterforskes.

Sådan arbejder politiet nemlig ikke. Ikke det strategiske politi.

”

Der laves fantastisk arbejde i vores task forces. Der hentes store og flotte resultater i mange afdelinger i alle kredsene.

Og slet ikke det økonomisk styrede politi.

Men hverken borgere eller politikere har fået den fortælling.

Politikerne har ikke fået at vide, at de skal stå på mål over for borgerne for et politi, som har andre tilgange til tryghed.

Borgerne har aldrig fået mulighed for at tage stilling. For de har aldrig fået fortalt, at politiet ikke nødvendigvis dukker op, hvis de har et indbrud, oplever tyveri eller udsættes for vold.

Kun hvis der er behov for en større indsats, eller antallet af anmeldelser tilsiger det.

Det er heller ikke til at forvente, at politiet patruljerer særligt meget på gaden efter klokken 16. Eller i det hele taget er til stede.

Der arbejdes anderledes.

DERFOR HANDLER TRYGHED i dag mere om borgerens egen mulighed for at sikre sig, sine værdier, bygge højere hegn, købe alarmer og holde sig fra gaden på bestemte tidspunkter i bestemte områder.

Den politiskabte tryghed er skåret væk. For der er ikke tid, ressourcer eller pla-

ner for trygheden, hvis moderniseringen og den løftede faglighed skal indfries.

Pt. står politiet derfor med en ubalance i forhold til borgerne, som tror og forventer noget andet. Fordi politikerne ikke har meddelt, at det er sådant et politi de ønsker – jævnfør politiforlig og økonomi.

Rigspolitiet og kredsene har sådan set indfriet og løftet deres opgaver.

De har moderniseret politiet og fyldt fængslerne.

TIL GENGÆLD har de fjernet politiet fra borgerne. Fra den beroligende kop kaffe i privaten hos den ældre, fra opsøgende arbejde på gaden og fra forebyggelse i form af nærvær og borgertillid. For ikke at nævne konsekvenserne for arbejdsmiljøet ved altid at være bagud og have dårlig samvittighed over for borgerne.

Men det er i virkeligheden et politisk valg.

Og et politisk ansvar.

Mon ikke politikerne også burde tage det ansvar – eller gøre noget ved udviklingen! ■

7.300

Så mange overarbejdstimer har den markante stigning i asylsager kostet kollegerne i Nationalt Udlændinge Center (NUC) i perioden fra den 17. juli til den 15. oktober. Det skriver Politiken.

De mange overarbejdstimer står nu til at skulle udbetales, hvilket vil koste politiet mellem 2 og 2,5 millioner kroner. De mange ekstra timer kan nemlig ikke afspadseres, fordi arbejdsbyrden ikke tillader det.

Danmark modtager i øjeblikket et historisk stort antal asylansøgere. Justitsministeriet har anslået, at det når op omkring 20.000, inden årets udgang.

URETFÆRDIGE CHEFER GIVER SYGE MEDARBEJDERE

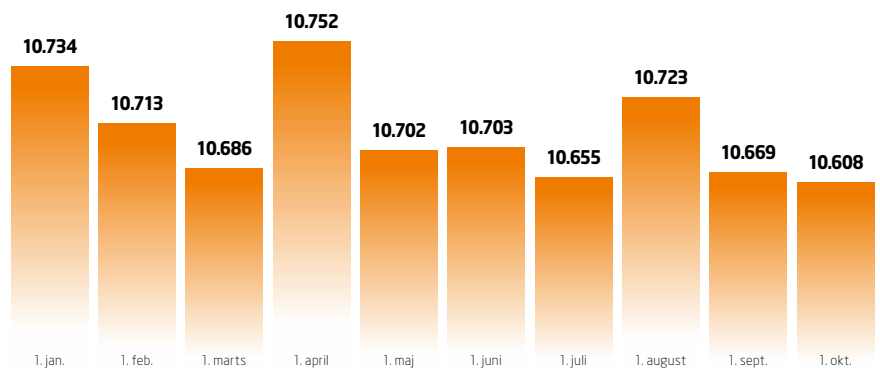
ARBEJDSMILJØ Medarbejdere kan klare meget – også store, komplicerede arbejdsopgaver – hvis ellers miljøet på arbejdspladsen er i orden. Det er nemlig ikke de uløste opgaver eller mængden af dem, der gør medarbejdere deprimerede og syge. Forskning fra blandt andet Aarhus Universitetshospital og Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø viser, at en uretfærdig chef og et uretfærdigt arbejdsmiljø er topscorer i forhold til sygefraværet.

Matias Brødsgaard Grynderup fra Arbejdsmedicinsk Klinik på Aarhus Universitetshospital peger på ledelseskvaliteten som den allerbedste forebyggelse for depressioner.

- Jeg tænker på en lederstil, hvor man tydeligt har udtrykt et ønske om at behandle sine medarbejdere ordentligt – kombineret med en organisation, der har klare og gennemskelige arbejdsgange, siger Matias Brødsgaard Grynderup til videnskab.dk.

Antal politifolk 2013/2014

(inkl. Færøerne og Grønland)

TAG IKKE ARBEJDET MED I SENG

SOV GODT Det er en dårlig vane at tage arbejde med i seng. Det viser et speciale fra Roskilde Universitet, som påviser, at computere og arbejdsmails i sengen giver en dårligere og mere urolig nattesøvn. Ifølge specialet er de mail-besvarende medarbejdere mindre oplagte, de har mindre energi og ringere samarbejdsevner, hvilket går ud over deres kreativitet og innovative formåen.

Derimod har de medarbejdere, der følger sollysets naturlige døgnrytme, en langt bedre nattesøvn og et meget større overskud på arbejdet.

Kilde: videnskab.dk

POLITIAGENT I NARKOSAG VAR FOR AKTIV

CIVILE AGENTER Siden 2003 har det været muligt for dansk politi at benytte sig af civile agenter i efterforskningen af en sag. Det er dog et værktøj, som benyttes yderst sjældent. Noget tyder også på, at det kan være svært at styre. I hvert fald faldt der i oktober dom i en stor narkosag ved Retten i Aarhus, hvor retsformanden fastslog, at politiagenten har haft en for aktiv rolle i forhold til, hvad der er tilladt. Agenten foregav både at kunne skaffe kokain, og han forhandlede også med to mistænkte.

To af de tre tiltalte i sagen blev dog alligevel dømt for at have forsøgt at indføre 200 kilo kokain til Danmark, mens den tredje blev frifundet.

Kilde: www.avisen.dk

VOLDELIG KRIMINALITET KORTLAGT I GENERNE

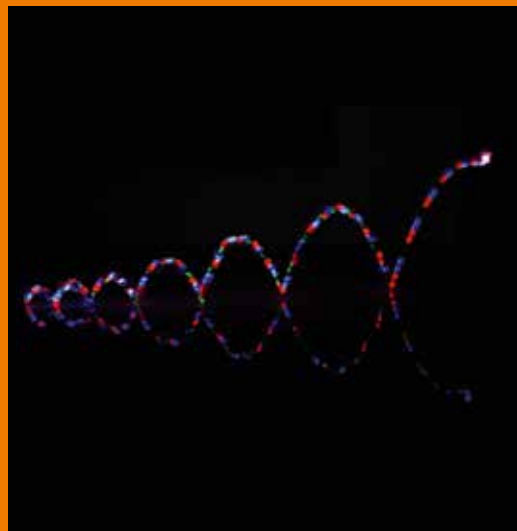
GENETIK Et finsk forsøg afslører nu to gener, som tilsyneladende kan være med til at udløse voldelig adfærd. I forsøget har man analyseret generne hos godt 900 personer, der er kendt for voldelig kriminalitet. Konklusionen lyder blandt andet, at personer med de to gener har 13 gange så stor sandsynlighed for gentagne gange at have opført sig voldeligt end personer uden.

Forskerne påpeger dog, at det ikke er muligt at screene kriminelle via deres gener.

- Størstedelen af personer med denne genkombination vil aldrig begå noget kriminelt. Der er mange faktorer, der betyder noget for et menneskes mentale kapacitet. Den vigtigste er den enkeltes evne til at forstå konsekvenserne af sine handlinger, siger den ledende forfatter på undersøgelsen, Jari Tiihonen, fra Karolinska Institutet i Sverige.

Til gengæld er undersøgelsen med til at dokumentere, at en stor del af menneskets opførsel er influeret af vores biologi, generne og hjernens anatomi, forklarer forskerne.

Kilde: BBC News

Foruroligende selvmordsrate blandt europæiske politifolk

SELVMORD De spanske politifolk er hårdt pressede på deres arbejdsvilkår, og fornemmelsen er, at det er medvirkende årsag til en meget høj selvmordsrate blandt spanske politifolk. Sidste år tog langt over 100 politifolk deres eget liv.

Det kom frem på det seneste møde i EuroCOP, den 28. og 29. oktober i Berlin, hvor de spanske politiorganisationer berettede om, hvordan deres medlemmer er pressede på både løn, lange arbejdsdage og urimelige forflytninger. Der er eksempler på, at politifolk har fået flyttet tjenestested fra Syd- til Nordspanien med få dages varsel, endda uden at de har haft en bolig at flytte ind i med deres familier. Andre sydeuropæiske lande samt Litauen kunne også berette om pressede politifolk og høje selvmordsrater.

Næstformand i Politiforbundet, Claus Hartmann, deltog i EuroCOP-mødet.

- Det var meget nedslående information. Men jeg blev overrasket over at høre, at få andre medlemslande af EuroCOP, og stort set ingen af de sydeuropæiske, har en ordning som i dansk politi, hvor et beredskab med psykologisk forebyggende støttetiltag står klar til at hjælpe kollegerne, inden de kommer så langt ud, at de ikke ser anden udvej end at begå selvmord, siger Claus Hartmann.

Den danske psykolog-ordning udsprang i slut 90'erne af et ønske i Politiforbundet om en kortlægning af det psykiske arbejdsmiljø, og køres i dag i et godt samarbejde med Rigspolitiet.

- De andre lande viste stor interesse for den danske model, og vi har tilbudt at fortælle om vores erfaringer med et sådant forebyggende koncept på et af de kommende møder i EuroCOP, fortæller Claus Hartmann.

Nyt medlem af EuroCOP

FÆLLESSKAB Den faglige sammenslutning af europæiske politiorganisationer, EuroCOP, har optaget et nyt medlem. Det er den britiske politiorganisation Metropolitan Police Federation, som tæller omkring 25.000 medlemmer.

Derudover har Gibraltar Defence Police Federation fået observatørstatus.

I alt 35 politiorganisationer er medlem af EuroCOP.

VARIÉR DIN ARBEJDSSTILLING

05. HØJT BENLØFT

Øvelsestype: Strækøvelse

Beskrivelse: Læg det ene ben op på bordet, mens du samtidigt trykker på knappen for at hæve bordet. Dette er en øvelse, der virkelig imponerer kollegaerne omkring dig.

06. FLYVENDE LOTUS

Øvelsestype: Strækøvelse

Beskrivelse: Sæt dig med benene over kors på bordpladen, stræk dig bagover og tryk på knappen for at hæve bordet. Når benene begynder at sove, føles det, som om du svæver.

Hæve-/sænkeborde
fra
2.895,-
excl. moms

FLEXUS HÆVE-/SÆNKEBORD

Vælg mellem 15 forskellige bordplader og fem forskellige slags robust laminat. Hæv og sænk med enkle knaptryk. Højden kan reguleres trinløst mellem 680 og 1200 mm. Stabilt understel i lakeret stål.

OVERRASKENDE MEGET™

ajprodukter.dk

Dansk politi skal på skolebænken

Politifolk kan i princippet ikke dokumentere deres kompetencer. Det skal der laves om på fra 2015. I virkeligheden slæber politiet rundt på en efteruddannelses-manko for op mod 6.000 politifolk. De kommende år står i kvalitetssikringens og uddannelsens tegn. Det er på mange måder et opgør med generalisttraditionen.

AF NICOLAI SCHARLING

Det var næppe hensigten – men resultat af politireformen i 2007 blev, og er stadig i vid udstrækning, den virkeliggjorte ide om generalister. Altså politifolk med samme uddannelse, som skal kunne alt. Der er blevet sponseret i næsten grotesk grad, så efterforskere har måttet glemme sagsbunkerne og køre patrulje om natten. Kompetencer har ikke fyldt det store – eller for den sags skyld opbygget erfaring.

Resultatet er kendt på de fleste stationer. Der er blevet lappet løs i syv år.

Men det skal gerne snart være slut.

Det skal igen være ok at være specialiseret. Kompetencer og efteruddannelse bliver den nye røde tråd, når politielever forlader bygningerne i Brøndby med deres bachelorbevis.

- Rigspolitiets uddannelsesanalyser viste, at politiet har et efterslæb på den faglige del. I forhold til efterforskning og en lang række områder. Det er det, vi tager hul på. Der har manglet en rød tråd, som vi er ved af få indført.

Men vejen har været lang, fortæller forbundssekretær Poul-Erik Olsen, som har samarbejdet med Rigspolitiet om at løfte politiets uddannelser.

Det har været et tæt parløb, hvor begge parter har været enige om, at fagligheden skulle i højsædet.

- Det er sådan set en udløber af Politiforbundets kongres i 2013, som havde overskriften "Tid til faglighed", eller måske manglen på samme. Uddannelse og efteruddannelse var et prioriteret område på kongressen, som har handlet om at udstyre politiet med flere og bedre kompetencer, og samtidig bevare et højt fællesniveau, fortsætter han.

- Generalistdelen har både været politiets styrke og akilleshæl. Styrke, fordi vi med "Tordenskjolds soldater" har kunnet løse indsatser, vi egentlig var for små til, akilleshæl, fordi vi har overlevet på at lappe og ikke tænke i specialer. Det handler om at få balanceret de to dele fremover, siger Poul-Erik Olsen.

DER KAN DUMPES

Konkret er meget af arbejdet foregået i Efter- og Videreuddannelsesafdelingen hos Rigspolitiet. Her har 38 ansatte i de seneste halvandet år arbejdet på at ændre alle uddannelser inden for politiet.

Fremover handler det om at certificere, teste og eksaminere. Der kan tages diplomer. Og der kan ligeså dumpes.

Teknisk set betyder det, at hvis man kigger et par år frem i tiden, så kan en vagtchef, som ikke består sin eksamen, således ikke længere bevare post.

- Nu erkender vi, at der er kompetencer og specialer, og at de skal kunne dokumenteres, siger Poul-Erik Olsen.

Den teoretiske viden skal således ikke baseres på en uges kursus, hvor fremmøde er eneste krav. Fremover skal man også bevise, at man kan stoffet. Bestå en test. Læse op i aftentimerne.

- Det er simpelthen også et krav fra vore omgivelser. Domstolene i dag kræver faktisk, at en efterforsker kan dokumentere, at han eller hun er kvalificeret.

Der bliver spurgt om dokumentation, fortæller forbundssekretæren.

Det bliver kredsene, som i første ombæring selv tilmelder folk til efteruddannelserne, men selve uddannelserne er centralt styret fra Rigspolitiet.

DEADLINE 31. DECEMBER

Lige nu arbejder forskellige projektgrupper på højtryk med at kortlægge forskellige behov inden for efterforskning af organiseret kriminalitet, personfarlig kriminalitet og kompliceret kriminalitet (kriminalitet, som måske ikke er organiseret, men har en række udløbere som eksempelvis grænseoverskridende persongalleri). Dertil kommer et udredningsarbejde omkring afhøring, hvor man forsøger at gøre sig klart, hvilke kvaliteter som ønskes inden for metode og lovgivning, og hvilke værktøjer som skal tages i brug. Alt sammen skal være færdigt og afleveret senest 31. december.

Derefter skal det konverteres til uddannelsesmoduler.

Således at der allerede i 2. kvartal 2015 vil være moduler, som kredsene kan melde sig ind på, og som skal certificere og kvalitetssikre efterforskningen fremover. Tanken er, at efterforskningen bliver en trappestige, hvor diplom for diplom kan bevise, at fundamentet er på plads teoretisk og praktisk, før man beskæftiger sig med eksempelvis personfarlig kriminalitet.

Dertil kommer en førleder-uddannelse, som allerede er sat i drift som en togethalvt årig uddannelse med afsluttende eksamen.

STOR PÅVIRKNING

Det er i virkeligheden en kæmpe kvalitetssikring af politiets faglighed, som Rigspolitiet og forbundet bygger op. Måske hele 6.000 politifolk står foran at skulle efteruddannes.

Det kommer til at påvirke politiet og kredsene massivt i de kommende år.

- Politiet skal hæve hele fagligheden. Det er en stor opgave, og det vil ske i

FOTO: CHILARKVADK

etaper. Det næste vi ser på er vagthavende-delen, på KSN-funktionen og forskellige støttefunktioner, siger Poul-Erik Olsen.

Men det er også et krav, efter at politiuddannelsen er blevet akkrediteret som en bacheloruddannelse, og er blevet lagt ind under Undervisningsministeriet.

Dermed følger skrappe krav til kvalifikationer. Blandt andet må enhver underviser ikke være på niveau, eller under, de bachelor-elever, han eller hun underviser. Og i det hele taget bliver der helt andre krav, som gælder. Ufravigelige krav.

- Jeg tror, alle blev overraskede over, hvor voldsomt et indgreb, og hvor store forandringer, det betød. Derfor har vi også haft travlt med at sikre os, at lærerne på skolen, samt andre centrale personer, har fået den certificering, som skal til. At opkvalificere uddannelsen og gøre den meritgivende kræver nærmest et helt nyt system og en helt ny struktur, fortæller forbundssekretæren. ■ ▶

Efterforskningen har været glemt

- Jeg har det fint med, at der bliver gjort op med generalisttanken. Sådan lyder svaret fra Politiforbundets medlem af Personalepolitisk Udvalg, Jørgen Olsen. Han glæder sig over, at man igen er begyndt at tale om specialister i dansk politi og vil bruge videnskaben og diplomuddannelser, hvad enten det handler om efterforskning eller lokalpoliti.

AF NICOLAI SCHARLING

På mange måder har det tidligere kriminalpoliti i de senere år fristet en rolle i Jantelovsskammekrogen.

- Man har ligesom ikke villet tale om, at efterforskning faktisk er en kompetence og et speciale. Når vi har valgt efterforskere har det i gåseøjne været lidt tilfældigt. Bevares, der har været turnus og vurderinger, men alligevel. Efterforskere er efter reformen også blevet indlemmet i sponseringen, fordi alle skulle være med til at bære byrderne i beredskabet, derunder weekendvagter. Så vi har ikke dyrket faget. Vi har ikke dyrket uddannelsen og kompetence-opfølgningen. Vi har ikke talt om, hvad der skaber den gode efterforsker, fortæller Jørgen Olsen, formand for Rigspolitiforeningen og medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg.

MISUNDELSGENET

Han har en fortid i den hedengangne Dansk Kriminalpolitiforening, og der-

for også fulgt udviklingen for den gren af politiarbejdet med stor interesse.

- Der har nok været et gammelt misundelsesgen og en kulturkløft, som det har taget mange år at komme over. Mange havde måske engang den følelse, at kriminalpolitifolk fedede den og følte sig hævede over det daværende ordenspoliti. Det kan måske også have haft noget på sig i nogle tilfælde, men efter min mening har man måske overset efterforskningen fra et fagligt synspunkt lidt rigeligt i de senere år, siger Jørgen Olsen.

Der er ifølge ham gået lovlig meget generalisme i politidriften.

- Vi har drevet politiet lidt for meget efter generalisttanken, at alle skal kunne alt. Når sandheden skal frem, er alle grene i politiet faktisk specialiserede. Ikke alle kan køre patrulje, ikke alle kan bare stoppe en varevogn på polske plader, ligesom alle ikke kan efterforske cyber-kriminalitet eller lave personfarlig efterforskning. Det er discipliner,

som kræver kompetence og erfaring. Og som også skal bygges ud med teoretiske værktøjer. Kvaliteten skal sikres, fortsætter Jørgen Olsen.

NU SKER DER NOGET

Derfor er han, som Politiforbundets mand i Personalepolitisk Udvalg, også tilfreds med, at man er ved at strikke kompetencegivende efteruddannelser sammen, som også indebærer certificering og diplomuddannelser. Det handler nemlig om at åbne døre for politifolk, også ud over faggrænserne.

- Det har været længe undervejs. Men endelig sker der noget. Jeg synes i det hele taget, vi skal have mere videnskabsteori, metodologi og standardisering ind over politiuddannelsen og efteruddannelserne. Vi får en efterforskningsleder-uddannelse, som er en fuld diplomuddannelse med ekstra moduler og eksaminer. Jeg synes, det er fint, hvis vi også skal kunne dokumentere vores kompetencer, fastslår Jørgen Olsen.

” Vi har ikke dyrket faget. Vi har ikke dyrket uddannelsen og kompetence-opfølgningen. Vi har ikke talt om, hvad der skaber den gode efterforsker.

SLUT MED VIDENSTAB

For ham at se handler det om en opkvalificering, som også åbner akademiske veje og forskningsmuligheder for politiuddannelse, og dermed nedbryder et måske usynligt skel.

- Vi har altid levet med et kolossalt videnstab i politiet, fordi viden forsvinder med ansatte, når han går på pension. Den viden skal vi sikre og give videre til andre og udvikle. Det giver i det hele taget god mening, fordi vores omverden gør det samme. Hvis vi har

en certificeret drabsefterforsker i vores naboland, så ved vi, at han eller hun lever op til nogle standarder. Så skal han eller hun vel også kunne regne med det samme hos os, siger Jørgen Olsen.

BEVAR DET HØJE NIVEAU

Jørgen Olsen er ikke i tvivl om, at specialiseringen er uundgåelig – og at træerne ikke vokser ind i himlen.

- Det er godt, at vi løfter den faglige barre nogle takker. Men det må ikke ske

på bekostning af det generelle meget høje niveau, som har været dansk politis varemærke. Nemlig, at alle har haft et højt niveau på alle opgaver, i den forstand har generalismen løftet op ad, og det skal vi bevare. Det kan godt blive en udfordring, som vi i forbundet er meget bevidste om. Vi vil ikke slække på niveauet eller lave a- og b-politi, siger han.

Jørgen Olsen fortsætter:

- Vi har en relativ lille politistyrke at gøre godt med herhjemme. Og fra det øjeblik vi specialiserer os stadigt mere og tidligere, så kommer vi også i problemer ved større aktioner. Vi har overlevet på sponsering og ved at indkalde alle til alt, sågar politielever. Det bliver selvsagt sværere, og vil som sådan også ud stille, at dansk politi er i alvorlig knæb for timer. ■

” Det må ikke ske på bekostning af det generelle meget høje niveau, som har været dansk politis varemærke.

Ny forskning:

Erfarne efterforskere taber til nyuddannede i Norge

Drabsefterforskere kan ikke dokumentere eller fremvise eksaminer på deres specialisering. Det betyder et tab af overblik, viser norsk undersøgelse, hvor nyuddannede havde bredere blik for den indledende efterforskning i mulige drabssager.

- Vi er præget af generalisttanken, mener forskeren bag, Ivar Fahsing, som henviser til, at de certificerede engelske efterforskere klarer sig meget bedre end deres norske kolleger.

AF NICOLAI SCHARLING

Jeg var selv overrasket. Det havde jeg ikke ventet.

Sådan lyder kommentaren fra forsker med speciale i retspsykologi og tidligere drabsefterforsker, Ivar Fahsing, når man spørger til hans seneste undersøgelse. 46-årige Fahsing er nemlig i færd med at skrive sin ph.d.-afhandling, som går metodikken og efterforskningen efter i sømmene i Norge og England.

Undersøgelsen tager udgangspunkt i gerningssteder, miljø og spor inspireret af virkelige drabssager.

Samme spor blev udleveret til 30 drabsefterforskere og 30 nyuddannede politifolk i fem politidistrikter, som så skulle kvittere med en metodisk gennemgang af sagen i efterforskningsmæssig forstand. Nøjagtig samme undersøgelse blev gennemført i England.

- Resultatet blev ikke helt som ventet. Jeg havde nok forventet en rækkefølge, hvor erfarne englændere var i top, efterfulgt af de erfarne i Norge, så de nyuddannede i Norge og til sidst de nyuddannede i England. Det viser sig dog, at nyuddannede i Norge klarer sig bedre i mine tests

end erfarne i Norge, fortæller Fahsing, der selv har næsten 20 års erfaring i norsk kriminalpoliti, herunder det norske rejsehold.

ALARMERENDE

- Vore fund er alarmerende for norsk politis evne til at udvikle efterforsknings-ekspertise, men det betyder selv sagt ikke, at resultaterne ville være lige sådan i en reel fuldskala drabsefterforskning. Der er mange forskellige faktorer involveret, og jeg har naturligvis ikke kunnet teste dem alle, siger Fahsing.

Hans resultater har vakt opsigt i Norge, men, ifølge forskeren selv, mest i positiv forstand.

- Jeg er blevet kontaktet af en række politiledere, som er interesserede i at lære af det her. Ikke mindst i forhold til, hvor det svigter, og hvorfor englænderne er foran os, siger han.

- Jeg er faktisk ret imponeret over deres holdninger, fortsætter han.

ENGLÆNDERNE KVALITETSSIKRER

Ivar Fahsings tese i forbindelse med ph.d.-afhandlingen var, at englænder-

ne - på grund af deres klare krav til specialisering og certificering af efterforskere - også er skarpere. De skal bevise, at de kan deres teori.

- En britisk Bobby vil aldrig komme i nærheden af at efterforske en drabssag. Det har man certificerede efterforskere til, som skal leve op til en række standarder. Kort sagt folk, som kan og skal kunne dokumentere, at de lever op til de bedste standarder, fortæller Fahsing - Det er blevet indført efter nogle næsten traumatiske oplevelser for engelsk politi i 1998, hvor Metropolitan Police forkludrede en mordefterforskning med etniske udløbere. Kompetencebristen - selv hos Scotland Yard - var åbenlys. De var simpelthen socialt forudindtagede og slet ikke mentalt robuste nok i alle typer af drabssager. Siden er der indført klare standarder for, hvem der skal tage sig af personfarlige og alvorlige sager. Det er blevet et speciale. Det kvalitetssikrer både individet og processen, fortsætter Ivar Fahsing.

Hans resultater viser da også, at de specialiserede englændere klarer sig

væsentligt bedre end deres norske kolleger, og det til trods for at nyuddannede engelske politifolk ligger langt bag de nyuddannede norske.

TUNNELSYN

Forklaringer kan der være flere af. Også på hvorfor nyuddannede i Norge klarer sig bedre end erfarne drabsefterforskere på det teoretiske plan. I Norge er man lige som i Danmark langt hen ad vejen præget af generalisttanken. Man dyrker ikke specialiseringen, og dokumenterer den heller ikke. Erfaringsramt er derfor ifølge Fahsings undersøgelser ikke nødvendigvis altid positivt.

De erfarne efterforskere i Norge viste således en tendens til at indsnævre en sag for tidligt og derved risikerede de at overse potentielle spor. Hvorimod de nyuddannede, med få måneders erfaring, var bedre til at tænke bredt og analytisk. Der sker altså et kompetencetab, som ikke findes i England.

- For at være en god efterforsker skal man nærmest gå imod sine medfødte instinkter. Det er specialiseringen. Man skal holde alle muligheder åbne og ikke lukke ned for spor. Man skal danne sig et hurtigt overblik i alle retninger og undersøge dem mest muligt, fortæller forskeren.

- Det er noget, alle politifolk i bund og grund ved, men det betyder slet ikke, at det er enkelt at udføre i praksis, fastslår han.

Et instinkt, som ikke kalibreres, kan ifølge Fahsing hurtigt udvikle sig til et tunnelsyn. Eller at man taber "blikket" for den objektive efterforskning, så man lidt for let ser spor, som måske ikke er så entydige og derfor drager konklusioner, som der ikke er basis for. Det handler om at udvikle de tanke-mønstre, som er relevante for efterforskere og efterforskningen.

- Konklusionerne er jo sådan set anklagemyndighedens og domstolens. Politifolkene skal efterforske og ideelt set aldrig helt og fuldt konkludere, siger han.

NULFEJL-VISION

Ifølge Ivar Fahsing er det naivt at tro, at drabsefterforskere kan fungere som

generalister. Politifolk i en patruljebil er efterhånden specialister, politifolk, som arbejder med cybercrime, er specialister, og det samme med drabsefterforskning og andre sagsområder.

- Der er tale om kompetencer, som alle ikke har og kan have. De skal erhverves, udvikles og dokumenteres. Der skal i tillæg kvalitetssikres - også på procedure- og organisationsniveau, siger han.

Men sådan er det bare ikke, ifølge Fahsing. Ingen har defineret, hvad der skaber en god efterforsker, om han eller hun bliver en god efterforsker, fordi de kan klare en optagelsesprøve med løbefærdigheder, som en del af kravene.

- Efterforskningens succes defineres først og fremmest af kognitive egenskaber og evne til at interagere. Det vil sige, at vi burde rekruttere efterforskere efter mentale og sociale færdigheder, men det gør vi ikke, siger Ivar Fahsing. Han henviser også til, at efterforskerne i Norge rekrutteres efter en "tilfældighedsmodel".

- Vi slår os måske til tåls med, at vi har en opklaringsprocent på 98, når det handler om drab. Så må alt jo være godt. Men hvorfor ikke arbejde ud fra en nulfejls-vision. Det gør man i andre risikoerhverv som pilot, petroleumbranchen eller inden for medicin. Det kræver en opdateret kvalitetssikring, hvor opdateret specialkompetence skal kunne dokumenteres, før man kan bestride arbejdet, siger Ivar Fahsing. Han mener, at der er behov for et nyt tankesæt, som også involverer forskning og eksaminer.

- Jeg har selv arbejdet med personfarlig efterforskning på et rejsehold. Vi fik altid at vide, at vi var der, fordi vi var de bedste. Men når jeg spurgte mine kolleger, hvordan vi kunne vide det, havde vi ingen dokumentation. Vi vidste det ikke, det var muligvis bare en myte, fortæller han.

NORGE FØRER PÅ FORSKNING

Ivar Fahsing tog i 2002 en mastergrad i science i Leicester i England, og har siden 2005 været tilknyttet Politihøjskolen i Oslo.

Han har flere publicerede undersøgelser bag sig og bruges i en lang række sammenhænge som ekspert.

Ph.d.-afhandlingen er dog et samarbejde mellem Politihøjskolen, som betaler hans løn, og Universitetet i Göteborg, hvor han skriver afhandlingen.

I Norge gør politiet flittigt brug af forskning. Dels direkte implementeret i undervisningen på Politihøjskolen, dels til at skærpe de kommende politifolk med evidensbaseret viden på felter som afhøring, efterforskning og analyse. Det er ligeledes forskerne, som selv frit præsenterer og forklarer deres resultater over for offentligheden og for politiet. Man gør meget ud af at være udadvendte og fortælle om sin forskning i offentligheden.

På det punkt er Norge således langt foran sine skandinaviske naboer. Eller i hvert fald mere åbent i sin tilgang til fri forskning som læringsværktøj og udvikling af politiuddannelsen og politifaget. I den kontekst er Danmark næsten at regne for et u-land.

I Sverige har man dog universitetsdelen inde over, men uden at den som sådan har vundet større indpas i landets politivirksomhed. Måske også som konsekvens af, at den svenske politiuddannelse ikke er meritgivende.

PÅ TVÆRS AF GRÆNSER

Den norske politiforsker mener ikke, at det på sigt er til at komme uden om forskningen og specialiseringen, hvis politiet skal kunne indfri kravene i et moderne samfund. Også på tværs af landegrænser.

Håbet er, at man kalibrerer politiuddannelser, så der er fælles standarder, eksempelvis når der efterforskes i alvorlige sager.

- Se selv Madeleine-sagen fra Portugal. Den udviklet sig nærmest til en diplomatisk krise mellem England og Portugal, fordi der var, og er, så stor forskel. Vi er nødt til at kalibrere politiarbejde og uddannelse, fastslår han.

Ivar Fahsings p.h.d. er ikke færdig endnu, da han afventer dato for aflevering og forsvar. Sandsynligvis bliver det i slutningen af 2015. ■

Royal Bank of Scotland uddanner engelsk politi

PENGE Britisk politi skal nu uddannes og vejledes i metoder til at efterforske økonomisk kriminalitet af Royal Bank of Scotland (RBS). Banken har selv været anklaget for økonomisk kriminalitet, og har nu indgået denne særlige aftale med den politienhed, der i London beskæftiger sig med netop denne form for kriminalitet. RBS' partnerskab med bagmandspolitiet kommer i en tid, hvor der er stigende bekymring for den økonomiske kriminalitets større og større omfang. Ifølge politiets skøn vil den økonomiske kriminalitet i 2014 udgøre mindst 73 milliarder pund (693 milliarder kroner, red.). City of London Police bekæmper et bredt spekter af økonomisk kriminalitet. Det kan være lige fra forsikringsfuske og snyd med betalingskort til bestikkelse og korrupsion. I USA har finanssinsynsmyndighederne allerede ansat eksperter fra finanssektoren for at få hjælp til bekæmpelse af it-kriminalitet. Det skete efter finanskrisen, hvor myndighederne blev kritiseret for ikke at have tilstrækkelig forståelse af, hvordan bankvæsenet fungerer.

Engelske politiagenter brugte sex som arbejdsredskab

ERSTATNING 11 kvinder og en mand har sagsøgt engelsk politi, fordi de føler sig seksuelt udnyttet af hemmelige agenter fra Scotland Yard.

Igennem en 40-årig periode, fra 1968 til 2008, infiltrerede en hemmelig politiafdeling diverse protestorganisationer i det venstreorienterede miljø i England. Det er nu kommet frem, at flere af de hemmelige agenter brugte sex som arbejdsredskab til at komme ind på livet af de forskellige aktivister. Nogle af de tidligere agenter har sagt, at det var med ledelsens velsignelse, men det afviser ledende politifolk i dag. Infiltreringerne kunne tage op mod 10 år, og flere agenter endte med at blive kærestere med dem, de skulle overvåge – og tre agenter fik angiveligt børn med dem. En af de kvinder, som fik et barn under falske forudsætninger, har som den første fået en millionerstatning samt en uforbeholden undskyldning fra engelsk politi. "Jeg er blevet voldtaget af staten", har kvinden udtalt til flere medier.

Kilde: Politiken

FRONTEX skal tage sig af bådflugtninge

SKIFTEDAG Siden 1. november er det EU's grænseagentur, FRONTEX, der har haft ansvaret for de mange bådflugtninge fra Mellemøsten og Nordafrika, der på farefuld vis forsøger at krydse Middelhavet for at komme til Europa.

Hidtil har Italien udøvet en kæmpe redningsindsats over for de bådflugtninge, som var i fare for at drukne. Bare i løbet af de seneste år har italienske skibe reddet 153.000 bådflugtninge i land. Omkring 3.000 er druknet. FRONTEX vil dog nok få svært ved at levere samme indsats, idet grænseagenturets budget er en tredjedel af det, som Italien har brugt.

Kilde: DR

Politiforbundet fortsætter Lalandia-successen

Lalandia i Rødby er også på Politiforbundets feriebolig-program for 2015.

Vi glæder os til igen at kunne tilbyde et 8-personers "Nordic Plus 8"-hus på Digestien med kort afstand til feriecentrets aktiviteter og stranden. Huset er i to etager med køkken/alrum, 3 soveværelser, 2 toiletter, spabad og sauna. I lejen er inkluderet fri adgang til bade- og legeland samt afsluttende rengøring.

I feriecentret er der masser af indendørs- og udendørs-aktiviteter, biograf samt en lille købmand, butikker og restauranter. Læs mere om Lalandia i Rødby på deres hjemmeside. Dette medlemstilbud indgår ikke i lodtrækningen, men er klar til booking for hele 2015 fra den 15. november 2014 kl. 9.00.

Der tilbydes faste perioder på primært 3- og 4-dages ophold. Bookingen foregår via Politiforbundets hjemmeside, www.politiforbundet.dk, hvor udlejningspriserne også findes.

soundscope pro-tect

Soundscope pro-tect
Individuelt høreværn til jagt

Et eneste skud kan ødelægge din hørelse

Beskyt din hørelse - det er den eneste du har

audiovox

Yderligere information:
Telefon: 39 40 10 50
E-mail: info@audiovox.dk
www.audiovox.dk

**Leverandør
til Rigspolitiet**

**Op til
15 % rabat til
medlemmer af
Danmarks
Jægerforbund**

På jagt efter trygheden i Kokkedal

I Kokkedal bygger naboerne til Egedalsvænge højere hegn om deres huse. Stenkast gennem vinduerne, indbrud, buler i bilerne og hensynsløse knallertkørere på stisystemet skaber utryghed og frustration. Imens politiet er i fuld gang med at lægge strategiske handleplaner og opbygge partnerskaber, efterspørger beboerne et politi, der hjælper med de akutte problemer.

AF TANIA KEJSER

På Kokkedal Skole sidder leder af SSP-afdelingen Bo Fabricius og bekymrer sig. Hans plan om at styre SSP-arbejdet i en mere forebyggende retning og sætte ind i de helt små klasser, før små problemer bliver til store, er sådan set på skinner. Det er krævende, det er ressourcetungt, men det kan lade sig gøre.

- Når jeg bekymrer mig, er det fordi, jeg nogle steder mærker en vis metaltræthed i forhold til de her børn. Hvis den sociale integration skal lykkes, kræver det, at der er et samfund, som vil tage imod dem, når de har brug for lærepladser, ungdomsarbejde, uddannelse og så videre. Det er svært for de unge at bryde glasmuren ind til den

anden side af det samfund, de i en vis forstand er vokset op uden for, siger Bo Fabricius.

Han er kriminolog, er politiuddannet, og har for tiden orlov fra jobbet som underviser på Politiskolen. Han har brugt et år som opsøgende medarbejder i Kokkedal, har besøgt mange, mange lejligheder, og talt med lige så mange arabiske mødre, drikket utallige kopper the, og er nu den, der bliver ringet til, når et brev fra kommunen ikke er til at forstå. Ifølge Bo Fabricius er det den tålmodighed der skal til, og den tillid, der er nødvendig at opbygge, for at få en håndholdt indsats til at fungere i et område, der er plaget af dårlige rygter og ægte problemer.

DE BANGE NABOER

Godt en kilometer væk bor Lars, Mikkel og Søren i hver deres villa. Naboskabet på den lille vej er godt, man passer på hinanden og snakker sammen. I de seneste par år har snakken dog i høj grad været præget af den utryghed, der er vokset, og som nu har taget et omfang, de finder helt uacceptabelt.

Søren flyttede til Kokkedal for tre år siden. Han og konen ville væk fra jaget, da de begge nærmede sig pensionsalderen.

- Første gang jeg oplevede noget, var et halvt år efter, vi var flyttet ind. Vores hus ligger ud mod den sti, der går fra S-togsstationen. En dag lød der et kæmpe brag – det var vinduet i stuen

dal

▲ Der er nok at gøre for de ansatte, som arbejder kriminalpræventivt i Egedalsvænge i Kokkedal. Naboerne døjer med stenkast, hærværk og chikane, og vil bare gerne have fred og ro.

ved køkkenet, der blev smadret med en sten, som blev kastet ind over hækken. Både min kone og jeg blev meget forskrækkede, fortæller Søren.

Siden er bunken af sten og smadret glas vokset. To vinduer i huset, tre teglsten, to forruder i bilen og en bagrude samt kølerhjelmene har Søren fået repareret. Dertil kommer alle de gange, hvor sten er blevet kastet, uden at noget er gået i stykker.

- Hver gang, der går en gruppe unge forbi ude på stien gør det mig nervøs. Og det sker jo flere gange om dagen. Selv om det slet ikke er hver gang, der bliver kastet sten mod vores hus, så ligger frygten for det i baghovedet konstant. For min kone er det endnu værre,

hun er blevet decideret bange, fortæller han.

HVAD SKAL JEG SIGE TIL MINE BØRN?

Lars på 41 år har to børn på fire og seks. Uvisheden om, hvad gruppen af urolige unge finder på gør, at han ikke lader sine børn cykle på vejen ude foran huset.

- Det er sådan en latent frygt for, at der kommer en knallert om hjørnet. De kører i rasende fart på stierne, også selv om der kommer fodgængere eller cyklister. Så må man springe for livet ind i hækken, fortæller Lars.

Han har, ligesom Søren og de andre naboer på vejen, også fået smadret flere ting i hjemmet.

- Jeg har fået sten ind over hækken utallige gange. Tre gange er en rude blevet smadret, og jeg har fået rettet buler i bilen to gange. Nu har vi sat ple-xiglas op på børnenes vinduer, de bliver vækket om natten af stenene, og kommer grædende ind. Indtil nu er vi sluppet afsted med at sige, at det var en fugl, der fløj ind på vinduet, men jo større de bliver, jo sværere er det at skjule, hvad der foregår, siger Lars.

DET SKAL STOPPE NU

Naboerne på vejen har ved utallige henvendelser forsøgt at få etableret en mere intensiv politiindsats. Både borgmesteren og repræsentanter fra Nordsjællands Politi har været på besøg. ►

- - Jeg har også været på borgmesterens kontor og afleveret en bunke sten, der var blevet kastet mod mit hus. Vi møder stor velvilje, når vi henvender os. Men når det kommer til egentlig handling, sker der ikke noget, siger Søren og fortsætter:
 - Vi er sådan set ligeglade med, hvad der sker, bare det her stopper. Det er en stor belastning ikke at være tryk i sit eget hjem, siger Søren.

TELEFONSVARER EFTER 16

Noget må der gøres. Og det gør de sådan set også i Nordsjællands Politi. Søren, Lars og Mikkel har flere gange haft besøg af Carsten Spliid, som er leder af Enheden for Trygge Boligområder. De har fået udleveret nummeret til kontaktpersoner i politiet, og de har mailadresser, som de kan skrive til. Alligevel griner de opgivende, når de hører navnet på enheden. I deres øjne har politiet ikke formået at hjælpe.

- Vi føler, at vi er overladt til os selv. Efter klokken 16 er der telefonsvarer på det nummer, vi har fået udleveret. Der er ikke gjort noget reelt for at stoppe stenkastene. Nu bliver der godt nok sat videoovervågning op, men det virker som symptombehandling. Vi føler os utrygge, nogle er decideret bange – og vi tør ikke selv handle, fordi vi frygter for konsekvenserne. De her unge rødder ved jo hvor vi bor – og hvad er så deres næste skridt? spørger Lars.

FREMMEGØRELSE

I Kokkedal er en fremmedgørelse i fuld gang. Mens naboerne til Egedalsvænge bygger højere hegn, sætter huse til salg, eller trækker sig endnu mere ind bag villaernes tykke mure, lever den boligsociale indsats i Kokkedal sit eget liv. Og det er med til at bekymre SSP-leder Bo Fabricius.

- Jeg tror på, at vi skal have landsbyen tilbage. At borgerne skal have ansvaret tilbage for deres eget område. Der sidder utrolig mange, som mener, at nogen bør gøre noget for dem. Men tryghed er en svær størrelse at arbejde med. Det er en følelse inde i en selv, og frygten forstærkes af fremmedgørelsen, siger Bo Fabricius.

Hans mål er at give børn og unge i Kokkedal – primært i de udfordrede områder – et reelt og godt valg, hvilket her vil sige et fravalg af bandelivet og et fravalg af det ekstreme religiøse miljø, som også huserer. Derfor har Fredensborg Kommune en boligsocial helhedsplan i samarbejde med boligselskaberne – AB Hørsholm Kokkedal og 3B. Formålet er, at netop at arbejde for at binde områderne sammen, og lave aktiviteter på tværs.

- Der er ingen tvivl om, at der er masser af umiddelbar prestige i de hurtige biler og de penge, der følger med bandelivet. Så det er hårdt arbejde at skabe de rammer, der skal til for, at de her børn vælger det rigtige. Vi gør det gennem et tæt samarbejde med familien, og gode tilbud i idrætsklubberne. Kort sagt gælder det om at gøre fodbolden så givende og attraktiv, at man på trods af bandernes lokkemidler, passer sin træning, og nyder godt af det fællesskab, man får i sportsklubben, siger Bo Fabricius.

Som SSP-leder vil han lægge sine kræfter der, hvor man forebygger problemerne, frem for når det allerede er gået galt.

- Det er en anden opgave, primært en politiopgave at tage sig af dem, der har valgt kriminaliteten. En del af dem, der er i banderne, viser sig jo alligevel selv at vælge det liv fra, når de når op i 20'erne, og gerne vil have en familie, siger han.

DEM HAR VI TALT MED

I forbindelse med artiklen om Kokkedal har vi – ud over de kilder der citeres i artiklerne – talt med 7-11 på Kokkedal Station, hvis ansatte har været udsat for så mange ubehageligheder, at butikken, som den eneste af sin slags i Danmark, har droppet af have døgnåbent. Vi har talt med personale på Plejecentret i Egedalsvænge, som har problemer med salg af stoffer få meter fra indgangsdøren og enkelte episoder, hvor ansatte har fået skåret deres bildæk op. Med formanden for en grundejerforening, hvis 42 medlemmer er nabo til Egedalsvænge, og som har en del problemer med indbrud. Af hensyn til længden af artiklen er det ikke alle utrygge beboere eller institutioner, der kommer til orde – deres input er brugt som baggrundsviden, og dokumenterer, at der er et problem med utryghed i Kokkedal.

KRIMINALITETEN POLARISERES

En langsigtet indsats lyder fint og godt. Men det hjælper ikke på det akutte problem, som naboerne til Egedalsvænge oplever. Bo Fabricius forstår godt, at der sidder nogle mennesker og er bange for konsekvenserne ved at sige fra, når der bliver kastet med sten.

- Kriminaliteten og hårdheden er blevet mere polariseret. En stor gruppe danskere lever langt fra den virkelighed af kriminalitet, som en lille procentdel til gengæld begår mere af. I Kokkedal har vi nogle udfordringer, der gør, at det kan være sværere at bevare proportionerne i sin utryghed. Det er sværere at finde ud af, hvad der er drengestreg, og hvornår noget er farligt. Det er lige præcis den fremmedgørelse jeg er bange for i forhold til, at vi altså har en opgave i at få de her børn og unge lempet ud i samfundet.

Han bakkes op af Sidsel Holst Jensen.

Hun er leder af daginstitutionen Børneengen, hvor mange af børnene fra Egedalsvænge går. Hun er også beboer i Kokkedal, og kender udmærket til de udfordringer, området har.

- Jeg har boet i Kokkedal hele mit liv, og har kendt mange af de unge i Egedalsvænge siden de var små. Derfor har jeg aldrig haft noget problem med at konfrontere dem, hvis noget ikke er i orden. Hvis nogen kaster med sten på mit hus, tager jeg min hund, og løber efter dem. Men jeg kan godt forstå, hvis ikke alle har det på samme måde som mig, siger hun.

At det godt kan lade sig gøre med at tale fornuft med størstedelen af de unge i Egedalsvænge, beviser hun selv hver eneste dag.

- Det er sket, at nogle børn bliver hentet af storebrødre med en utrolig negativ attitude. Dem tager jeg ind på mit kontor, og forklarer dem, at her er det vigtigt, at alle kan være trygge. Sådan er reglerne i den her børnehave, og det forstår de sådan set alle, fortæller hun.

ET BREV TIL MINISTEREN

I Fredensborg Kommune sidder byrådsmedlem for Venstre, Knud Løkke Rasmussen, og er forundret. Et forslag om et fælles skriv fra byrådet til justitsministeren, hvor et samlet byråd beder om flere ressourcer til Nordsjællands Politi har ført en massiv polemik af sig – for ikke at tale om et brev fra ledelsen i Nordsjællands Politi, som takker pænt nej til flere ressourcer.

- Jeg har gennem mine udvalgsposter mødt en række frustrerede borgere. De føler sig utrygge, og de føler bestemt ikke, at politiet er der, når der er brug for det. Derfor undrer det mig, at Nordsjællands Politi siger nej tak til en fremstrakt hånd. Rent ud sagt forstår jeg det ikke, siger Knud Løkke Rasmussen. Siden har byrådet trods det pæne nej

tak for Nordsjællands Politi alligevel skrevet til Justitsministeriet.

- Der er en masse politik i det her. Der er nogen, der er bange for at erkende, at Kokkedal har problemer. Det er dårlig reklame for kommunen, som jo gerne vil trække gode kræfter til i form af ressourcestærke beboere. Hvis der er al for megen snak om utryghed, er man bange for, at det skræmmer folk væk. Men jeg oplever bare, at utrygheden er stigende. Den var her for 10 år siden, og den er her stadig. Noget tyder på, at det ikke hjælper at feje problemerne ind under gulvtæppet. Vi er nødt til at tale om, hvad der sker, for at løse det, siger Knud Løkke Rasmussen.

RESULTATER PÅ SIGT

En anden tilgang har Bo Fabricius i sit SSP-arbejde. Han oplevede gennem sine år i politiet, hvordan resultater, der kan måles og vejes fyldte mere år for år. Det forebyggende arbejde har samme udfordring – indsatsen bør ses og mærkes på lang sigt.

- Jeg får jo ikke et umiddelbart og synligt resultat af, at jeg har brugt et utal af timer på at drikke the med arabiske mødre. Jeg kan heller ikke sige at det fører til, at Mohammed i første klasse får en uddannelse. Men jeg kan opleve, hvad det betyder for tilliden og forældresamarbejdet at vise åbenhed, tålmodighed og at tage de her mennesker alvorligt. Det viser sig måske ikke i resultater lige nu. Men på den lange bane får vi skabt noget, der er meget mere holdbart, siger han.

Fagbladet DANSK POLITI har ved flere lejligheder forsøgt at komme med Enheden for Trygge Boligområder i Nordsjællands Politi ud i området omkring Egedalsvænge for at høre om, hvilke indsatser man har. I første omgang valgte Nordsjællands Politi desværre ikke at medvirke. Få timer før

EN INDSATS FOR TRYGHED

Fredensborg Kommune består af fire forskellige bysamfund, hvor Kokkedal er det sted, som bliver prioriteret højest i forhold til indsatser og tilbud for børn og unge. Man er i fuld gang med en håndholdt indsats, der i et tæt samarbejde med boligforeninger og politi skal sørge for at hjælpe de familier, som er særligt udsatte.

Projekterne består af:

- **Akut-indsatsen.** Blev startet op i 2012. SSP-medarbejdere har fokus på de dårligst stillede familier i Kokkedal. Gennem et tæt samarbejde med forældrene og deres børn og unge, forsøger man at skabe en positiv udvikling.

- **Kokkedal på vej.** Blev startet i 2007. En boligsocial indsats, der går på tværs af områder i Fredensborg Kommune. Ansatte arbejder målrettet med socialt udsatte børn og unge.

- **Kokkedal Ungdomsklub.** Et partnerskab mellem Nordsjællands Politi og Fredensborg Kommune om en ungdomsklub for målgruppen 13-18 år

- **Ny fritidsklub.** Fredensborg kommune har netop startet en ny fritidsklub for de 9-12-årige i området.

deadline skiftede man mening, hvorfor politidelen af indsatsen i Kokkedal fungerer som en selvstændig artikel her på siderne. Politidirektør Finn Borch Andersen fortæller på side 22 i kort form om, hvordan Nordsjællands Politi arbejder præventivt i Kokkedal. ■

Naboerne til Egedalsvænge:

Chikanen eskalerer og ingen hjælper os

Det kan ikke være meningen. Nogen må hjælpe os. Nu har vi forsøgt at stoppe chikanen i flere år, men den er bare blevet værre. Sådan lød det fra beboerne i tre nabohuse til Egedalsvænge, da de fik besøg af de to retspolitikere, Trine Bramsen (S) og Karsten Lauritzen (V).

AF TANIA KEJSER

”D er er en tendens til, at politiet siger, at de kan det hele. Men det er jo ikke tilfældet. I tilfældet her i Kokkedal bør man helt klart sætte ind. Det handler om den rette balance mellem det borgernære og det strategiske politiarbejde. Vi politikere har ønsket, at politiet skulle være mere strategisk – men måske er balancen ikke rigtig. I hvert fald er der en manglende sammenhæng mellem de statistikker, vi bliver præsenteret for, hvor alt ser fint ud – og så befolkningens oplevelse af politiet.

Sådan siger retsordfører Karsten Lauritzen efter et besøg hos naboerne i Egedalsvænge. Han og Trine Bramsen, retsordfører for Socialdemokraterne, fik sammen med aftenkaffen serveret en række historier om, hvordan naboerne til Egedalsvænge gennem flere år har oplevet hærværk og chikane.

Historier er der nok af. I sofaen over for de to retspolitikere sidder Søren, Birte, Mikkel og Lars. Naboer til hinanden og til Egedalsvænge. Og lige nu mennesker, der bare gerne vil have ro. Men de dårlige episoder fylder:

En havefest til en et-års fødselsdag druknede i en byge af sten, så gæsterne måtte flygte inden døre. Knallerter i høj fart kører cyklister af stien. På vejen mod børnehaven bliver der solgt stoffer. Og så er der den frygt, der følger med, når man ikke føler sig tryk i sit eget hjem.

- Den første gang, der blev kastet sten mod vores vinduer, var en lys og dejlig sommeraften. Vi havde boet her et halvt års tid, og var glade for det. Men pludselig kom der en dundren mod vinduet. Har I nogensinde prøvet at sidde ved et vindue, der bliver ramt af stenkast? Det er en forfærdelig lyd, fortæller Birte, gift

med Søren, og nabo til Lars og Mikkel.

- Vi har fået et telefonnummer til en særlig enhed under politiet, men efter klokken 16 er der telefonsvarer på, lyder det fra Lars, som efter tre smadrede vinduer har sat plexiglas op på børnenes ruder.

- Det er jo ikke sådan, at politiet aldrig kommer. Men det kunne være rart, hvis de kunne arbejde mere forebyggende, så vi slipper for det. Jeg har oplevet så mange tilfælde af hærværk, at forsikringen har fordoblet min præmie, både på bilen og huset, fortæller Mikkel

De vil bare gerne have fred og ro, naboerne til Egedalsvænge. Hvordan det sker, er de ligeglade med.

- Når vi har inviteret jer, er det blandt andet fordi, vi håber på, at I kan hjælpe med tre ting. At give politiet flere ressourcer, at lave love, der er til at arbejde

▲ Trine Bramsen (S) og Karsten Lauritzen (V) mødte naboerne til området Egedalsvænget. Begge retspolitikere var overraskede over den chikane, der har fundet sted i flere år.

med og endeligt at give et signal om, at det borgernære arbejde skal prioriteres, opremser Søren.

SMÅ DRENGE KASTER MED STEN

De drenge, der kaster med sten, er ifølge naboerne ned til syv-otte år og op til 15. - Politiet siger, at de ved, hvem det er, og at de har fod på dem. Men jeg forstår ikke, hvordan det så kan eskalere, som det har gjort her. Jeg tror, at fordi de får lov til at blive ved uden konsekvens, så fortsætter de bare, siger Søren til de retspolitikere.

Trine Bramsen mener, at ansvaret ligger hos Fredensborg Kommune. Her skal man sørge for – i samarbejde med politiet – at skabe tryghed for borgerne. - Og det sker åbenbart ikke her. Hvad der går forud, ved jeg ikke, men der er en opgave i at kommunikere ud, hvilke tiltag man sætter i værk, og hvordan

man har tænkt sig at håndtere de her hændelser, siger hun.

- Jeg mener sådan set ikke, det er politiets ansvar at sørge for at løse de problemer, beboerne her oplever. Det er kommunen, der i samarbejde med politiet må sætte ind. Hvis ikke stenkasteriet bliver stoppet nu, ved vi jo, at vi ser de her drenge lave endnu værre ting om fem og 10 år, siger Trine Bramsen.

TRYGHED ER EN POLITIOPGAVE

Karsten Lauritzens mener til gengæld, at problemet kunne løses af politiet – hvis der vel at mærke var ressourcer.

- Jeg er overrasket over, at der er naboer, som gennem så lang en periode er udsat for hærverk og chikane. Og at der ikke er blevet taget hånd om det af kommunen og politiet. Men det er ikke nyt for mig, at der er steder i politiet, hvor ressourcerne ikke rækker til de

opgaver, der er, siger Karsten Lauritzen. Han er af den opfattelse, at det er en politiopgave at tage sig af unge, der kaster med sten, og systematisk chikanerer beboerne i et villakvarter.

- I det her tilfælde ser det ud til, at de unge har fået lov til at fortsætte uden konsekvenser. Det er skadeligt, for det udvikler en parallelsamfundsstruktur. Hvis politiet satte ind, er jeg ikke i tvivl om, at man relativt hurtigt kunne løse problemet. Det er et spørgsmål om ressourcer, og de skal naturligvis tages et sted fra. Generelt synes jeg godt, at politiets ledelse i de enkelte kredse kunne være bedre til at forklare borgerne, at de ikke kan rykke ud til alt. Man prioriterer, og det har vi politikere besluttet, at politiet skal. Så er det til gengæld op til os politikere at kigge på politiets overordnede økonomiske ramme, siger Karsten Lauritzen. ■ ►

Vi gør en kæmpe indsats

I Nordsjællands Politi arbejder 20 mand i Enheden for Trygge Boligområder på at skabe et tryggere Kokkedal. Politidirektør Finn Borch Andersen ridser indsatserne op:

AF TANIA KEJSER

Netop området i Kokkedal er et af de områder, hvor vi har langt den største kriminalpræventive og beredskabsmæssige indsats. Vi har fået midler til vores indsats for trygge boligområder. Vi har cirka 20 mand, der er dedikeret til arbejdet. Vi har en medarbejder, der indgår i ledelsen og den daglige drift af ungdomsklubben. Vi har et rigtig godt samarbejde på flere områder med Fredensborg Kommune.

- De konkrete, utryghedsskabende scenarier, som nogle naboer til Egedalsvænge oplever, er et område, vi har et kæmpe fokus på. Vi tager afsæt i den oplevede utryghed. Også selvom et stenkast i en have ikke vejer så tungt i politiets journalnumre. Vi har besøgt familierne og har en ordre i vagtcentralen om, at netop stenkast i forhold til de her borgere skal visiteres ind i vagtcentralen. Jeg kan godt forstå, at folk er utrygge, når den slags sker, og derfor har jeg folk, der gør en kæmpe indsats.

- Forebyggelse er en del af de væsentligste elementer. Vi har gjort noget så usædvanligt som at have politiet som en del af en ungdomsklub. Det præventive arbejde sammen med kommunen er vigtigt. Vi vil altid kunne løbe efter en ung, der kaster med sten – men vi skal helst gøre noget for, at det ikke sker. Det er et langt sejt træk. Derfor bruger vi mange ressourcer på Enheden for Trygge Boligområder og på kriminalpolitiet, der også arbejder i området.

- Vi har ikke et decideret nærpolitikoncept i Kokkedal. Det er ikke vores opfattelse, at det er dét, der skal til i det område. Enheden for Trygge boligområder fungerer som en slags mobile nærbetjente. De er i området, og de taler med de unge, som de kender. Fordelen er, at de kan arbejde forskellige steder. Det er en indsats, hvor den her enhed er uddannet til, og er sat i verden for, at sikre så meget ro og forståelse, at vi kan arbejde som politi i områderne.

- Det er vigtigt for mig at sige, at det her er sammentænkt. Vi har en enhed for trygge boligområder, der arbejder som lokalpoliti i området. Derudover har vi målrettede indsatser på knallertområdet, ligesom stenkast på en enkelt eller to veje tages særligt alvorligt, fordi det er meget utryghedsskabende.

- Vi har to grupper af unge, som er relevante at have fokus på. Dem, der er de yngre, fra 12 til 17 år, og så har vi dem, som er 18+. I Enheden for Trygge Boligområder kan de dem på navn og udseende. Derfor kan vi lave differentierede indsatser. Kommunens medarbejdere kender dem også. Vi arbejder benhårdt på at få dem til at opføre sig ordentligt. Vi holder ugentlige møder med kommunen, hvor vi på navniveau gennemgår, hvordan de her unge mennesker agerer. Hver uge sidder der medarbejdere og gennemgår, hvad folk laver. ■

NUL FEJL

INNOVATION

Tag en Master of Public Administration – og få flere perspektiver på ledelse

Hvordan sikrer du som leder innovation i den offentlige sektor, når der i praksis er et krav om nul fejl i fx offentlig sagsbehandling? Hvor går grænsen mellem kalkulerede fejl i forbindelse med innovation og for mange fejl? Er det en balance, du kan regne ud? Eller må du bare tage springet?

MPA giver dig en strategisk forståelse, som gør dig i stand til bedre at kunne handle i den komplekse virkelighed, du som offentlig leder oplever i din hverdag. Med nogle af landets mest specialiserede forskere og undervisere i spidsen uddanner MPA-uddannelsen ledere til den offentlige sektor. Til gavn for deres karrierer – og i sidste ende til gavn for samfundet.

Din ambition.
Samfundets fremtid.

Du kan stadig kan nå at
ansøge om optagelse, der er
stadig ledige pladser.

Internationalt topakkrediteret.
Den eneste i Danmark.

Jeg håber politiet vil bruge mine kompetencer

Tom Behnke forlader Christiansborg efter 20 år – og dermed forsvinder endnu en erhvervsfaglig baggrund fra de folkevalgtes rækker. Djøfferne har taget over, erkender den uddannede politiassistent. De er efterhånden lovgivende, dømmende og udøvende. Men det er nu ikke derfor, at den konservative retsordfører forlader politik. Børnene er trætte af, at far aldrig er til stede, og bliver ringet op på alle tider af døgnnet.

AF NICOLAI SCHARLING

Tom Behnke var allerede en udryddelsestruet race. En landspolitiker med erhvervsfaglig baggrund og regelmæssig omgang med en "almindelig" arbejdsplads.

Den retspolitiske ordfører er uddannet politiassistent og har ved siden af sit arbejde i Folketinget bevaret tilknytningen til politiet som tjenestegørende i først Østjylland og nu Nordsjælland på Station Syd. Det gør ham næsten til en dinosaur, et levn fra dengang, hvor politik fra yderste venstre til ditto højre blev ført og forsvaret af mennesker, som havde oplevelser fra "virkelighedens arbejdspladser" med på tinge.

Nu er politik en karriere – fordelt på en tre-fire studier og med de samme lærebøger i økonomi, samfund og jura, uanset om man er socialdemokrat eller venstremand. Mange stopper endda ved bachelorgraden, inden de kommer i praktik på borgen og derfra bliver valgt. Arbejdsmarkedet udenfor er oftest noget de har læst om eller besøgt som en del af delegationer.

Som Tom Behnke selv siger:

- Vi bliver færre og færre. Vi mødes en gang imellem, vi med erhvervs-

faglig baggrund, men det er som om, at vores lokalebehov bliver mindre for hver gang. Politik er blevet en karriere. Nu sidder djøfferne på den lovgivende, dømmende og udøvende magt. Jeg tror og håber dog, det vender, fortæller han.

Er der da forskel på tidligere og nu?

- Ja, tidligere forholdt vi os mere kritiske til embedsmændenes svar eller svar fra ministerierne. I dag er det, som om de alle kommer fra samme skole og ikke stiller spørgsmål til embedsværket, forklarer Tom Behnke.

Tingene har forandret sig. Men det er dog ikke derfor, at Tom Behnke lukker ned for landspolitikken og forlader Christiansborg ved næste valg. Hverken det, eller de dystre profetier, for det der engang var Bendt Bendtsens 10 små cykler målt i procent. I dag – og gennem en stabil periode – har de konservative været tættere på spærregrensen end nogen form for indflydelse.

- Jeg har valgt at sige stop af hensyn til min familie. Jeg har børn, der skal begynde i skole, og det er gået op for mig, at jeg aldrig har mulighed for at være til stede, selv når jeg er hjemme.

Fordi telefonen ringer uafbrudt. Det vil jeg gerne lave om på. Det synes jeg, at jeg skylder mine børn, siger den 48-årige familiefar.

FINGEREN PÅ POLITIPULSEN

Dermed er der kun én blandt Folketingets 179 medlemmer tilbage med politifaglig uddannelse. Det er venstremanden Karsten Nonbo, der har beholdt titlen kriminalassistent på sit CV.

Men hvad betyder det som retspolitisk ordfører at have mulighed for tage pulsen via sine forbindelser til politiet og til en faggruppe?

- Det har betydet meget. Tag nu eksempelvis dengang vi fik at vide, at politiet skulle spare 500 millioner på Finansloven, der strittede jeg og Lars Barfoed imod. Vi ville ikke have den besparelse. Vi mente ikke, politiet kunne bære det. Hvad skete der så? Man flyttede hele politiforliget over i Finansministeriet i stedet, hvor Thulesen Dahl og alle de andre ingen problemer havde med at spare på politiet. Vores konservative finanspolitiske ordfører stod dog stadig fast, og vi fik

forhandlet besparelserne ned på 100 millioner kroner mod at tage ansvar for dem, fortæller Tom Behnke.

Han fortsætter:

- Og tag endnu et eksempel. Efter politireformen, hvor rigspolitichefen sad herinde og fortalte, at alt gik efter planen og var fint, så kunne jeg orientere justitsministeren om, at sådan oplevede hverken borgere eller politifolk situationen. Det var en af årsagerne til, at vi lavede et servicetjek af reformen, som så også betød, at vi fik ny rigspolitichef, siger Tom Behnke.

POLITILEDELSEN TAKKER NEJ

Så det gør altså en forskel at have kontakt med arbejdspladserne – uden om det øverste embedsværk?

- Ja, fastslår politikeren.

Og hvad mener han så om situationen i politiet nu?

- Jeg kan sige så meget, at hver gang vi spørger, om politiet har brug for ressourcer, så får vi at vide fra ledelsen, at det har man ikke. Vi har tilbudt det, men får at vide, at det ikke er nødvendigt. Og jeg glæder mig over, at det går godt med bandebekæmpelsen, og at politiet leverer så flotte resultater. Vi har fået reformen på sporet og har selv bærende kredse, siger Tom Behnke.

Hvordan har han det så med alle historierne om, at politiet ikke rykker ud til indbrud, om bagatelgrænsen på 100.000 kroner og andre historier, som jævnlige dukker i medierne?

- Politiet skal rykke ud til indbrud. Politiet skal komme. Politiet skal selvfølgelig prioritere, men man skal ikke sætte forbrydere fri, fastslår han.

Men har han og de øvrige politikere ikke et ansvar for, at de netop har sparet på politiet og samtidig krævet en modernisering? Man kan vel ikke blæse og have mel i munden? Burde de ikke også fortælle borgerne, at med de besparelser og krav kan man ikke forvente et borgernært politi?

Tom Behnke gentager henvisningen til, at politiledelsen jo selv har sagt, at man ikke behøver flere ressourcer.

” Hver gang vi spørger, om politiet har brug for ressourcer, så får vi at vide fra ledelsen, at det har man ikke. Vi har tilbudt det, men får at vide, at det ikke er nødvendigt.

ØKONOMICHEFEN STYRER

Her griber han måske ind i kernen af de forandringer, som har præget politiet og resten af den offentlige sektor. Den økonomiske styring. Finansministeriets rolle.

- Danmark styres af en økonomichef. Det, synes jeg, er ærgerligt, for politik handler om visioner. Jeg tror ikke, der er andre steder, man lader økonomichefen tage sig af al udvikling og alle visioner. Som det er nu, lægger vi en fast besparelse ned over alle i den offentlige sektor. Jeg mener ikke, man

skal spare på politiet, men kan effektivisere andre steder, siger Tom Behnke.

PÅ VEJ TILBAGE TIL POLITIET?

Så vidt politikken. Hvad skal han lave efter næste valg. Venter politiet?

- Det er nærliggende. Jeg er tjenestegørende i Nordsjællands Politi og håber, at man kan bruge mine kompetencer og erfaringer herinde fra Folketinget. Det gælder i forhold til kommunikation og konflikthåndtering, siger Tom Behnke, som godt kan se sig selv tage en lederuddannelse i politiet. ■

Kaos

og kalendergymnastik i

treholdsskifte

Klokken 7-15, 15-23 eller 23-7. Med mødetider døgnet rundt kræver det et organisationstalent at være politimand i beredskabet. Især hvis man har en familie. Læs her tre forskellige fortællinger om at få treholdsskifte passet ind i et liv med børn

Ole Sønder

37 år, politiassistent, Station City.

16 år i politiet, talsmand, har kone og tre børn

– to på otte og en på syv.

OM PRIVATLIVET

- Jeg er så privilegeret, at min svigerfar har kørt treholdsskift i mange år, så min kone var klar over, hvad hun gik ind til, da vi mødte hinanden for snart 14 år siden. Hun var bekendt med problematikken vedrørende slettede fridage og -weekender. Eller omlægning af tjenesten med kort varsel. Derfor har jeg ikke været ramt i forhold til manglende forståelse på hjemmefronten, som andre kolleger risikerer.

- Vi har set treholdsskiftet som en kæmpe fordel, da børnene var små. Vi behøvede ikke stå i kø lørdag formiddag i Bilka, vi kunne i stedet handle mandag morgen. Vi havde også muligheden for at holde børnene hjemme fra institutionen og gå i zoologisk have på hverdage. Det gav andre muligheder, da børnene var små. Nu, hvor de er større, kan jeg mærke, at arbejdet kan betyde, at jeg må give afkald på de ting, der sker i weekenden. For eksempel kan jeg ikke være med på sidelinjen de weekender, hvor jeg møder formiddag.

- I weekenderne efter en nattevagt sover jeg ofte et par timer, for at stå op og tage med børnene til fodbold, og så sover jeg om eftermiddagen. Så er jeg ikke sammen med min kone ret meget den weekend. Mine børn har aldrig prøvet andet. Det er hverdag for dem. - De 16 år, jeg har været i politiet,

har jeg stort set kun kørt treholdsskift afbrudt af enkelte turnusser med 8-16. Det var ikke lige mig. Vi har valgt at prøve se mulighederne i treholdsskiftet i stedet for begrænsningerne. Når jeg kommer hjem fra nat halv otte, smører jeg madpakker til ungerne og får dem ud ad døren, og sover mens de er i skole. Det er de gode dage. De dage, hvor man bliver afbrudt i sin søvn, går det ud over natteugen.

- Hjemmefronten har været forstående. Der er mange, der ikke aner, hvad natarbejde og treholdsskift er. Det har de aldrig prøvet. Jo ældre man bliver, jo bedre kan man mærke, at hvis man kommer skævt ind på en natteuge, så kan det være svært at indhente.

OM KOLLEGERNE

- Jeg har kolleger, der har det dårligt med at gå hjem og sige, at nu har de fået ændret deres tjeneste igen. Polvagt fungerer fint, hvis man er nok på holdet. Men det duer ikke, når vi er for få, og kollegaerne samtidig skal afgives til kurser, skydning, fodboldkampe, demonstrationer med videre. Så hænger det ikke sammen.

- Dimensioneringen er under, hvad den skal være. I København er rullet i Beredskabet formiddag/eftermiddag/nat. Når jeg går hjem efter en nattevagt mandag morgen, er det mit eget hold, der skal afløse mig. Derfor skal man tage kollegaer fra eftermiddag, der kan møde formiddag. Og flytte kollegaer fra nat til eftermiddag – derfor får nogen forlænget deres natteweekend med mandag og tirsdag, så man

møder seks nattevagter i træk. Det har ikke meget med treholdsskift at gøre, og undersøgelser omkring skifteholdsarbejde anbefaler absolut ikke denne model.

- Vi er hele tiden bagud med planlægningen, det er ren brandslukning. Vi har etiske spilleregler, der betyder, at jeg i min formiddagsuge kun må sætte mig ud til formiddagsvagter. De etiske spilleregler skal vi overholde, men når der er huller, kan planlægningen godt sætte mig ud til nat, selv om det er imod spillereglerne. Når der skal lukkes huller, bliver de etiske spilleregler sat ud af kraft. Dette frustrerer kollegaerne, da de jo med rette ikke føler, at de kører treholdsskift. De har heller ikke forståelse for, hvorfor de etiske spilleregler kun går én vej.

OM PLANLÆGNINGEN

- Vi har et job, hvor demonstrationer og andet, her i København, ofte dukker op med op til en uges varsel. Når det så ramler sammen med manglende langtidspanlægning, kan det godt være svært at få sin ægtefælles forståelse for, at man igen skal møde ind på en fridag. Ligesom det selvfølgelig også frustrerer kollegaerne. Ledelsen er nødt til at begynde at langtidspanlægge for de større begivenheder, som ligger fast hvert år. For eksempel 1. maj, årsdagen for rydningen af Ungdomshuset, og de større indsatser, som man kender datoerne for lang tid i forvejen. En opfordring til ledelsen kunne være at give kollegaerne muligheden for selv at

- tilmelde sig disse vagter. Dette betyder selvfølgelig, at de skal være planlagte og tilgængelige i Polvagt i tilstrækkelig tid i forvejen.

- Der er kommet en tendens til, at man ofte kun med et døgn varsel forlænger vagterne fra otte til 12 timers vagter. Det kan vel kun være et tegn på, at det ikke hænger sammen, og at der mang-

ler ressourcer. Dette giver selvfølgelig nogle logistiske problemer for kollegaerne med hensyn til at hente børn eller lige pludselig at skulle flytte eller helt aflyse aftaler, der har været planlagte gennem lang tid.

- Vi er nået derud, hvor folk er så presede, at jeg vil tro, man kommer til at kunne se det på sygefraværet. Det er

ikke godt for helbredet, når man både bliver presset hjemmefra, fordi familien aldrig kan stole på vagtplanen, og fra arbejdet, fordi man konstant bliver hevet ind for at dække huller i vagtplanen. Hvis ikke det fungerer på hjemmefronten, fungerer det heller ikke på arbejdet.

Marianne Mårtensson

37 år, politiassistent, Nordsjællands Politi.

Har to børn på henholdsvis et og to år.

Gift med Emil, der er ansat i lokalpolitiet i Nordsjælland.

OM FRITID OG FAMILIE

- Treholdsskiftet betyder meget planlægning, og at min mand skal tage en del hensyn til mit arbejde. Dagligdagen planlægges efter mine vagter og de hensyn, der skal tages. I Nordsjælland arbejder vi hver anden weekend – så hver anden weekenden er ude af spil for os som familie, og min mand er alene med børnene. Vi har to hold bedsteforældre i nærheden, og ville nok under alle omstændigheder få hjælp af dem. Med den her type arbejde, ville det være svært at undvære.

- Der er også nogle fordele ved at have fri på skæve tidspunkter. Jeg ordner mange praktiske ting, når jeg har fri om formiddagen, som er besværligt at have børnene med til, og bruger også tiden til at få løbet en tur. Og så sørger vi for, at weekenderne bliver brugt til at holde

fri i. Så jeg tror egentlig, at vores børn har deres mor og far fuldt ud, når vi har fri, for så har vi allerede klaret de praktiske ting, indkøb, og hvad der ellers er i en børnefamilie. Til gengæld er det sværere at få set veninderne en fredag aften, fordi så mange weekender bliver snuppet af arbejdet.

OM PLANLÆGNINGEN

- Jeg arbejder som taktisk ude-indeleder, og vi kender vagterne rimelig godt fem-seks uger frem. Det betyder en del for planlægningen i vores familie, når der sker ændringer, men det sker ikke oftere, end vi kan holde til det. Det betyder også meget, at vi forsøger at tage hensyn til hinanden i gruppen. Vi har for eksempel kolleger, der er alene-forældre, og det bliver der lavet plads til.

- Her i efteråret skal jeg til at have udevagter, hvilket betyder, at der vil komme en del overarbejde. Så er det rart, at vi har et hold bedsteforældre, der går på pension, for da kommer vi sikkert til at trække mere på dem.

OM FORSTÅElsen

- Det betyder også meget for forståelsen, at min mand er ansat i politiet. Mens jeg var gravid og på barsel, arbejdede han i Task Force Øst, og nu er han i lokalpolitiet, hvor han arbejder 8-16. På den måde har vi en aftale om at give plads til hinandens muligheder. Hans afdeling er flink til at tage hensyn til mine vagter, så der er god forståelse for, at vi begge er i politiet. Det hjælper også, at min mand kender gamet. Når jeg har overarbejde, skal jeg ikke forklare hvorfor. Eller når jeg får inddraget en fridag eller får dumme vagter til jul.

- Folk uden for politiet har måske sværere ved at forstå de vilkår. På mange måder fungerer vagtplanlægningen fint, men Polvagt har gjort det sværere. Tidligere tog vagtplanlægningen personlige hensyn, hvilket er nødvendigt. Nu sker det oftere, at folk føler sig som et nummer. Jeg synes dog ikke, at vi er så hårdt ramte i min afdeling.

Jeppe

33 år, politibetjent, Station City.

Gift med Lene, der er sygeplejerske.

De har sammen to børn på halvandet og fire år.

OM PLANLÆGNINGEN

- Forholdene i beredskabet er så dårlige, at folk søger væk. Min kone arbejder også i vagtskift, så vi bruger rigtig meget tid på planlægning. Men jeg kan aldrig regne med min vagtplan, og det giver store frustrationer og udgifter til barnepige.

- For eksempel spekuleres der fra ledelsens side i høj grad i at ændre vagtplanerne, så det ikke udløser kompensati-on. De ændrer gerne dagens vagtplan for syv-otte mand, hvilket er gratis, for at slippe for at lave et tilkald, der koster penge. Det betyder, at jeg ret ofte får at vide dagen før, at jeg skal møde klokken 14 i stedet for klokken 8. Det er ødelægende for en børnefamilie.

- Fordi vi er så få i beredskabet, oparbejder vi en del overarbejde. Men da det ikke koster noget at kalde folk på arbejde, når der står afspadsering i kalenderen, kan man aldrig regne med, hvornår man har fri. Afspadseringsdagene bliver kastet ud og inddraget med løs hånd.

- Ledelsen siger, at folk skal ned under 11 timers afspadsning ved årsskiftet, men samtidig så bliver man sat ud til flere vagter end normen, fordi man mangler folk. Det skriger til himlen om, at vi ikke er folk nok. Frustrerende.

OM SYGEMELDINGER

- Politifolk er loyale og løser opgaverne, uanset hvilke udfordringer vi bliver udsat for. Dette udnytter ledelsen på det groveste, og det medfører bare sygemeldinger på stribe. Stressrelaterede

sygemeldinger var ikke et tema tidligere, men efter reformen og Polvagt er det blevet et dagligdags debateme. For tiden har vi fem langtidssygemeldinger på mit hold ud af godt 27 mand. Dertil kommer den eksplosion i sygedage i beredskabet, som ikke er set tidligere. Jeg ved ikke, om det skyldes, at folk er ved at gå ned med stress eller er på randen af skilsmisse, men jeg er ret sikker på, at det ikke skyldes, at de har ondt i halsen.

- Folk er generelt så frustrerede over situationen herinde, fordi der ikke bliver taget hensyn til medarbejdere og deres familier. Man trækker på skuldrene og gider ikke kæmpe mere. Gejsten er væk, og folk forsøger at komme væk fra beredskabet. Dette er et klart sygdomstegn, men ledelsen ser det, som om folk er blevet begejstrede for afdelinger som Nationalt Udlændinge Center, Lufthavnen og Vagtcentralen. Disse stillinger har altid været tvangs-turnusser, men nu bliver de besat frivilligt. Tankevækkende for alle andre end Københavns Politis ledelse.

OM LEDELSE

- Politiet har en meget gammeldags ledelsesform. Hvis man som mellemleder melder opad, at der er problemer, risikerer man at blive fjernet fra posten, fordi man ikke kan klare opgaven. Derfor sker det ofte, at øverste ledelse intet aner om, hvad der sker på gulvet. Måske sker der noget, når antallet af sygedage er så alarmerende, at de er nødt til at gøre noget.

OM ENGAGEMENT

- Konkret gør vores arbejdsforhold, at folk mister initiativet på gaden og blot gør som befalet, hvilket skaber en ineffektiv personalegruppe og færre sager. Dette, sammenholdt med at vi er beskåret tre gange i normeringen det seneste år, og at vi er 15 mand under minimumsnormeringen i beredskabet på Station City, gør, at det hele fortsat kører ned ad bakke mod endnu værre forhold for både borgere og politifolk. Borgerne får en dårligere service, og det er utilfredsstillende, når man som politimand gerne vil levere et ordentligt stykke arbejde.

OM LIVET VED SIDEN AF POLITIET

- For mig personligt betyder treholdsskiftet, at jeg ingen fritidsinteresser har længere. Før spillede jeg fodbold et par gange om ugen og mødtes med kammerater til badminton og squash. Det er utænkeligt, at det kan lykkes. Jeg har i et halvt år forsøgt at finde en weekend, hvor jeg og familien kan komme ned og se en kollegas nye hus. Det er ikke lykkes endnu, da vi ikke har haft weekendfri i samme weekender endnu. ■

PÅ PRØVEPLADER I

Dansk-tyske politipatruljer giver rigtig god mening, når der skal dæmmes op for den omrejsende kriminalitet. Derfor er der skudt en - lidt forsigtig - forsøgsordning i gang med fællespatruljer i grænselandet. Politiet håber dog på en mere fleksibel ordning på sigt.

AF KARINA BJØRNHOLDT

To gange om ugen kører en fælles dansk-tysk politipatrulje ud fra Udlændingekontrol Afdelingen (UKA) i Padborg. Det har den gjort siden den 2. september i år. I bilen sidder fire politifolk – to danske fra UKA og to tyske fra henholdsvis Landespolizei i Slesvig-Holsten og fra

Bundespolizei. Fællespatruljen, som er en etårig forsøgsordning, opererer 25 kilometer ind i Danmark og 30 kilometer ind i Tyskland.

Det overordnede formål med en dansk-tysk politipatrulje er at dæmme op for den grænseoverskridende kriminalitet. Det

kan være i form af menneskesmuglere, narkokurerer eller omrejsende kriminelle, der begår indbrud i Danmark og rejser videre til Østeuropa, via Tyskland, med kosterne.

- Fællespatruljerne er det seneste skud på stammen i et stadig mere udbygget samarbejde mellem dansk og tysk politi. Det drejer sig i bund og grund om at afprøve nye samarbejdsformer på tværs af grænsen. I UKA sidder vores fælles dansk-tyske analysekontor (GAT, red.) og laver praktiske oplæg til patruljerne om hvem, hvad og hvilke modus, som bør observeres. De danske og tyske kolleger i patruljebilerne følger disse samtidigt med, at de deler viden og erfaringer fra hver deres side af grænsen. Med andre ord er det både teori og praksis, der kombineres, og som i sidste ende gerne skal munde ud i nogle gode resultater, siger Jørgen Meyer, politidirektør i Syd- og Sønderjyllands Politi.

OBSERVATØRSTATUS

På sin vis har dansk og tysk politi fået samme muligheder som de kriminelle, der jo er fløjtende lige glade med landegrænser, når de begår kriminalitet. De fælles politipatruljer kan nu, inden for førnævnte kilometerzone, drøne hen over grænsen, hvis de for eksempel skal forfølge en bil og bringe den til standsning. Førhen skulle de to politimyndigheder først rette henvendelse til hinanden, hvis der skulle foretages en observation på den modsatte side af grænsen, selvom den i princippet ikke havde noget med nabolandet at gøre. Træerne vokser dog ikke ind i himlen. Der skal stadig en masse juridisk papirarbejde til, før man for eksempel kan få udleveret en person, som er blevet standset i Tyskland, til retsforfølgelse i Danmark.

▲ Siden september har der kørt fælles dansk-tyske politipatruljer ved grænsen. Ordningen er et etårigt forsøg, der har til formål at teste nye samarbejdsformer mellem dansk og tysk politi - i bestræbelserne på at dæmme op for den grænseoverskridende kriminalitet. Fra venstre ses polizeihauptkommissarin Swenja Jeß fra Landespolizei i Slesvig-Holsten, oberkommissar Oke Matthiesen fra Bundespolizei og politiassistenterne Jørgen Pedersen og Thomas Fredsted fra UKA i Syd- og Sønderjyllands Politi.

► PÅ LISTEFØDDER

Som forsøgsordningen er skruet sammen lige nu, er den en udgave på listefødder – af politiske og historiske hensyn. Således har de danske politifolk kun observatørstatus i Tyskland - og vice versa. Befolkningen på begge sider af grænsen skal nemlig lige vænnes til at se nabolandets politibiler og - uniformer på deres jord, inden ordningen eventuelt udvides. Men det er en politisk beslutning.

Indtil videre må fire politifolk – to danske og to tyske - derfor sætte sig ind i politibilen, når de skal på fællespatrulje, fordi de kun har magtbeføjelser på deres egen side af grænsen, og løsningen af en politiforretning kræver to politifolk.

- Lige nu drejer det sig nok også mere om at vise vores ansigter på begge sider af grænsen og tilvænne befolkningen, siger politiassistent Thomas Fredsted, der er en af de danske politifolk fra UKA, som er tilknyttet fællespatruljen.

Patruljerne har dog ikke oplevet, at borgerne er blevet følelsesmæssigt forskrækkede over at møde dem.

UDDANNELSE I METODER OG HISTORIE

I alt 18 danske og tyske politifolk – med gode sprogkunderskaber - er tilknyttet fællespatruljen. Inden forsøgsordningen gik i luften, har politifolkene været igennem et længere uddannelsesforløb, hvor de blandt andet er blevet rystet sammen via en teambuildingtur, har haft historieundervisning på begge sider af grænsen - blandt andet med besøg på Dybbøl Banke og i Froslevlejren - og så har de danske og tyske kolleger også skullet lære om hinandens lovgivning og politifaglige metoder. Eksempelvis standser tysk politi en

HVAD SIGER JURAEN?

Det er den såkaldte Prüm-traktat, der baner den juridiske vej for fælles dansk-tyske politipatruljer.

Aftalen har til formål at intensivere det grænseoverskridende politisamarbejde i EU, navnlig bekæmpelse af terrorisme, grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig migration.

Traktaten opererer med fire indsatsområder:

1. Informationsudveksling i kriminalsager.
2. Forebyggelse af terrorhandlinger.
3. Bekæmpelse af ulovlig indvandring.

4. Andre former for samarbejde. For eksempel fælles patruljering og aktioner.

TYSKLAND SAMARBEJDER MED FLERE NABOER

For det tyske Bundespolizei (forbundspoliti) og Landespolizei (lokalpolitiet) er det ikke nyt at have et tæt grænsearbejde og fælles grænsepatruljer med sine naboer. Tysk politi har gode erfaringer med sådanne ordninger med både hollandsk, polsk, tjekkisk og fransk politi.

bil ved at køre op foran den med et lysende skilt i bagruden af patruljebilen, der siger "Bitte folgen", mens dansk politismetode er at holde sig bag ved bilen – efter at have tilkendegivet med "slikkepinden", at bilen skal holde ind til siden.

- Der er mange andre ting, hvor de politifaglige metoder adskiller sig lidt – heldigvis ikke voldsomt – men det skal politifolkene naturligvis have kendskab til for at kunne arbejde sammen. De er også blevet uddannet til at kunne benytte hinandens udstyr så som radioer og tjenestepistoler, hvis der opstår en nødsituation. Men helt overordnet er det dansk lov og metoder, der gælder på dansk jord, og omvendt på tysk jord, fortæller politikommissær Mikael Knudsen, der er daglig leder af den fælles dansk-tyske politipatrulje.

Lavpraktisk betyder det, at når en bil for eksempel bringes til standsning i Tyskland, er det de tyske politifolk, der tager initiativet til det. Både tyskerne og danskerne må dog gerne samtale med personen. Det giver især god mening, hvis det er en dansk statsborger, der er blevet standset. Begge politinationaliteter må også gerne søge oplysninger på personen i de registre, de hver især har adgang til, og udveksle viden, men så snart det kommer til handling, er det tyskerne der sigter og anholder på den tyske side af grænsen – og vice versa i Danmark.

REN WIN-WIN

Endnu er det for tidligt i forløbet til, at fællespatruljerne har haft fingrene i de helt store sager. Men i første omgang er det vigtigste også at få sat samarbejdet på skinner. Det er ikke blot danske og tyske kolleger, der skal nærme sig hinanden. Det er også kollegerne fra Bundespolizei og Landespolizei. Førstnævnte er forbundspolitiet, hvis primære arbejdsområde er beskyttelse af grænser, lufthavne og jernbaner, mens Landespolizei er lokalpolitiet, som traditionelt løser mange færdselsopgaver.

- Vores faglige interesser er lidt forskellige, når vi sidder i bilen, men der skal være plads til alle slags opgaver. Det er noget, vi finder ud af undervejs, siger politiassistent Thomas Fredsted fra fællespatruljen.

Oberkommissar Oke Matthiesen fra Bundespolizei supplerer på et næsten fejlfrit dansk:

- Vi lærer af hinanden og af hinandens metoder. Jeg ser sådan på det, at vi er én region, der hjælper hinanden med at bekæmpe den samme kriminalitet, som vi alle er plagede af. Det er rent win-win. Og det der med at sidde fire i en bil er faktisk ganske hyggeligt. Vi over os på hinandens sprog, men taler nok alligevel mest tysk, når tingene bliver for komplicerede.

HÅBER PÅ MERE FLEKSIBEL ORDNING

Daglig leder af fællespatruljen, politikommissær Mikael Knudsen, fortæller, at det er lidt af et puslespil at få planlagt fællespatruljens vagter, når der er tre politimyndigheder inde over. Han så derfor gerne, at man på sigt vil få en mere fleksibel ordning, a la den tysk og hollandsk politi har.

- I forbindelse med forarbejdet til de fælles politipatruljer var vi på studiebesøg hos den grænseoverskridende politigruppe "Grenz Polizei Team" i Bad Bentheim ved den tysk-hollandske grænse. Her har man decideret oprettet en fælles politi-afdeling, som de to landes politikorps afgiver folk til via turnusordninger. Det blev jeg meget inspireret af, siger Mikael Knudsen.

De tyske og hollandske politifolk må desuden gerne bistå hinanden i løsningen af politiopgaver, uanset om de er på den tyske eller hollandske side af grænsen. En mulighed, som Mikael Knudsen også gerne så på sigt i det dansk-tyske patruljesamarbejde.

- På den måde kan vi nøjes med at køre én dansk og én tysk kollega i hver bil, ligesom det så også vil give mening at køre civilpatruljer hen over grænsen, siger Mikael Knudsen.

ET GODT VÆRKTØJ

Også politidirektør Jørgen Meyer ser perspektiver for det dansk-tyske patruljesamarbejde.

- Vi har her fat i et godt værktøj. Nu vil vi bruge det første år på at indsamle erfaringer og se på, hvordan man griber lignende samarbejder an i andre lande. Måske kan vi lære noget? Et eller andet sted er det jo ret simpelt – man kommer længere i bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet med nationer, der udveksler oplysninger og viden, end hvis politiarbejdet standser ved grænsen, siger Jørgen Meyer.

Forsøgsordningen bliver evalueret til september næste år. ■

Siden 2011 er samarbejdet over den dansk-tyske grænse for alvor blevet udbygget.

- I februar 2011 begyndte Udlændinge Kontrolafdelingen i Padborg (UKA) at **hjemtage anholdte gerningsmænd fra udlandet på hele dansk politis vegne**. Eksempelvis udenlandske tyveknygte, der var blevet standset af tysk politi i Tyskland med tyvekoster fra Danmark. Førhen har det været svært for tysk politi at finde frem til den danske politikreds, hvorfra tyvekosterne stammede. Måske var indbruddet endnu ikke anmeldt, eller tyvekosterne stammede fra flere forskellige kredse. Men med en fælles hjemtagelsesenhed – UKA – har det lettet politiarbejdet på såvel den danske som den tyske side af grænsen. Sidste år hjemtog UKA 78 udenlandske gerningsmænd til strafforfølgelse i Danmark.
- Siden 2011 har dansk og tysk politi desuden **øget koordineringen af deres kontrolindsatser**, som man hver i sær foretager ved grænsen. Dels for at udveksle erfaringer og informationer og dels for at genere borgerne mindst muligt, så de ikke først kontrolleres i Danmark for dernæst at ryge ind i en lignende kontrol på tysk side.
- I november 2013 oprettedes **en fælles dansk-tysk analyseafdeling**, Grænseanalyseteamet (GAT), som har til huse hos UKA i Padborg. Her sidder danske politifolk, politifolk fra henholdsvis Landes- og Bundespolizei samt fra de danske og tyske toldmyndigheder. GAT udarbejder trusselsvurderinger, såkaldte "early warnings" samt sender oplysninger ud til politikredsene og Rigspolitiet. Desuden laver GAT patruljeoplæg til UKA og de nye fælles politipatruljer om, hvilke biler, tyvekoster, personer, modus og så videre man bør være på udvig efter.
- I september 2014 kom det seneste skud på stammen: **Fælles dansk-tyske politipatruljer**, som i en etårig forsøgsperiode er bemandede med to danske politifolk, en politimand/-kvinde fra Bundespolizei og en ditto fra Landespolizei. I alt er der otte politifolk fra UKA, seks fra Bundespolizei og fire fra Landespolizei tilknyttet ordningen. Fællespatruljerne patruljerer i det dansk-tyske grænseområde, og deres primære fokus er omrejsende kriminelle så som menneskesmuglere, narkokurerer og tyveknygte. Ordningen finansieres via patruljeomlægninger i henholdsvis Syd- og Sønderjyllands Politi, Bundespolizei og Landespolizei.

Folkestrejken 1944

– forløberen for politiets internering

I sommer var det 70 år siden, at Danmark blev kastet ud i den blodigste opstand i landets historie. Godt 100 mennesker blev slået ihjel og 600-700 såret i forbindelse med de voldsomme kampe i København. Det var det tætteste Danmark kom på en krigslignende begivenheder under 2. Verdenskrig. Alligevel er Folkestrejken næsten glemt i dag. Men hvad skete der i de dramatiske dage? Hvad gik galt? Og hvad var konsekvenserne?

Den 22. juni 1944 rettede Borgerlige Partisaner (BOPA) et decideret angreb mod Dansk Industri Syndikat i Sydhavnen. Den tyske besættelsesmagt var stærkt oprevet over sabotagen og svarede igen ved blandt andet at indføre standretter i hele det sjællandske område. Det betød, at sabotører ikke længere skulle igennem en langvarig rettergang, men kunne henrettes ganske kort tid efter tilfangetagelse. Dette, mente man, ville have en mere afskrækkende effekt, da befolkningen dermed kunne se en umiddelbar reaktion på de foretagne sabotager. Standretterne var imidlertid også et sidste bolværk mod den tilfældige modterror, Hitler ønskede gennemført – idet standretterne skulle imødekomme Førerens krav om tilfældige terrordrab. Ironisk nok skulle netop standretterne imidler-

tid blive noget af det, der ophidse de københavnere mest mod besættelsesmyndighederne. Københavnerne opfattede nemlig de hurtige henrettelser som en form for gidselsystem, hvor tilfangetagne personer blev henrettet som svar på uro og sabotage – en i øvrigt ikke helt urimelig konklusion, når man tager henrettelsen af Hvidsten Gruppens medlemmer i betragtning. Otte af gruppens medlemmer blev dømt til døden og umiddelbart herefter henrettet den 29. juni 1944.

UDGANGSFORBUD

Da københavnere dertil følte sig forulempet af sprængningerne af Spejlsalen i Tivoli og Borgernes Hus den 24.-25. juni, var målet fuldt, og hovedstadens befolkning begyndte at rejse sig mod besættelsesmyndighederne ved at bygge barrikader og tænde bål i gaderne, hvilket det tyske politi besvarede ved at åbne ild mod de sammenstimle-

Afbrændingen af Bulldog var et sandt inferno. Flere mennesker var ved at blive trampet ihjel, da varehuset blev stormet, og mens ilden rasede dukkede medlemmer af Schalburgkorpset op og skød vildt omkring sig.

Du kan besøge
Politimuseets særudstilling
om Folkestrejken
frem til den 30. december
2014

de menneskemasser. Dagmarhus fulgte den hårde linje op ved den 26. juni at udstede en spærretidsforordning, der påbød, at ingen måtte opholde sig uden for sit hjem mellem klokken 20 og klokken 5. To dage senere udsendte man desuden en advarsel mod at opholde sig på gaden og i vinduerne, da de tyske politistyrker uden tøven ville skyde på alt, der blev opfattet som en trussel. Den tyske besættelsesmagt indså imidlertid snart, at planen om at holde den københavnske befolkning inde-spærret i deres trange lejligheder i den varme sommermåned var meget problematisk. Den 29. juni besluttede de sig derfor også for at lempe spærretiden til klokken 23-05. Formentlig var dette dog et fejltrin, idet befolkningen opfattede det som et svaghedstegn og derfor kastede sig ud i en generalstrejke, som de nægtede at ophæve, før spærretiden blev fuldstændig ophævet, og Schalburgkorpset – som københavnerne tilskrev alle ulykker og forbrydelser – blev fjernet fra byen.

ARBEJDET NEDLÆGGES

Den 30. juni lå alt arbejde derefter stille, og Københavns borgere ventede nu kun på en tysk reaktion. Den kom den 1. juli, da der blev indført undtagelsestilstand, og 4.000 tyske polititropper under Operation Monsun spærrede København fuldstændig af og gik i aktion i byens gader. Dagene før havde

lederen af det tyske sikkerhedspoliti, Otto Bovensiepen, og den Højere SS-og Politifører, Günther Pancke, sat den Rigsbefuldmægtigede, Werner Best, under et hårdt pres for at få gennemført en voldsom aktion som svar på den stigende sabotage og uro. Grunden hertil var, at begge mødte en konstant kritik fra Berlin

BERLIN PRESSER PÅ

Heinrich Himmler havde således ringet til Pancke den 24. juni og spurgt ham, hvad der blev gjort ved urolighederne i Danmark. Bovensiepen var under pres fra den tyske Rigssikkerhedstjeneste, der ønskede at se modstandsbevægelsen i Danmark tvunget i knæ. Det var derfor også Bovensiepen, der på et møde den 30. juni foreslog, at man skulle lave en "modstrejke" og afskære København fra omverden samt lukke for vand, strøm, gas med videre og derefter sende velbevæbnede grupper ind i byens gader og hente de personer, der opfordrede til strejke, hvorved man ville fange modstandsbevæ-

gelsens folk. Dette forslag blev grebet – og omformet til Operation Monsun – af Værnemagtens øverstbefalende i Danmark, von Hanneken, der frygtede, at Folkestrejken i København var optakten til en større allieret landgang.

DØDSPATROLJERNE ETABLERES

Herefter sørgede Bovensiepen for at bemane flere lastbiler med mandskab, som han derpå sendte ud til Nørre- og Vesterbro, hvor uroen var størst. Disse enheder skulle medvirke til at eskalere uroen og volden voldsomt. Svært bevæbnede med maskinpistoler angreb de grupper over fem personer med salver fra deres våben. Hertil kom, at der blev stillet kanoner op ved Dronning Louises Bro, der skød ned ad Nørrebrogade ligesom et bombefly i et tilfælde fløj hen over bydelen og bestrøg Sankt Hans Torv med maskingeværkugler. Alene disse angreb kostede 10-15 mennesker livet. En del tyske soldater blev dog også slået ihjel. Et betydeligt antal af de faldne på tysk side skyldtes dog den dårlige koordinering

Nørrebro var uroens epicenter. På Nørrebrogade blev der bygget et stort antal barrikader, som besættelsesmagten fjernede med hård hånd. Cirka 30 mennesker blev dræbt på Nørrebro.

En særlig hån mod besættelsesmagten var at hænge uniformer op i lygtepæle. Her ses en uniformsjakke flankeret af et amerikansk flag. Tyskerne blev rasende, når de så dette og beordrede i flere tilfælde demonstranter til at kravle op i lygtepælene og tage uniformsdelen ned.

mellem besættelsesmagts bevæbnede enheder i som uden for kampens hede. Forholdene blev ikke bedre af, at nogle paramilitære grupper med tilknytning til det tyske sikkerhedspoliti, som for eksempel Schalburgkorpset, selvstændigt rykkede ind i det oprørske København. Årsagen var, at den københavnske befolkning mødte hårdt mod hårdt. Dette gik ofte ud over danskere med tilknytning til besættelsesmagten, der under en regulær lynchstemning fik deres boliger og forretninger smadret – ja, i nogle tilfælde blev "danske medløbere" faktisk myrdet på åben gade.

UENIGHEDER MELLEMLIKERNE

For Werner Best var Folkestrejken en regulær katastrofe, idet uroen i København truede med at sprede sig

til resten af landet og skabe totalt kaos. De "gamle" etablerede danske politikere var i øvrigt også utilfredse med begivenhederne og så helst, at opstanden stoppede så hurtigt som muligt. Man havde en opfattelse af, at urolige elementer inden for arbejderklassen og kommunistisk orienterede dele af modstandsbevægelsen var primus motor bag begivenhederne – hvilket blandt andet den tidligere, socialdemokratiske statsminister Buhl langt fra var begejstret for. Modstandsbevægelsen, repræsenteret ved Frihedsrådet, bakkede dog op om strejken – så man fornemmede her en modsætning mellem de etablerede "gamle" politikere og de "unge" ledere af modstandsbevægelsen.

FOLKESTREJKEN STOPPER

Best formåede dog ikke at udnytte denne splittelse, men afviste blot i første omgang et forhandlingsudspil fra det danske udenrigsministeriums direktør Svenningsen, idet han frygtede, at det ville ligne et nederlag for besættelsesmagten. Gode råd var nu dyre, men til slut fandt Best en udvej, idet han allierede sig med den tyske departementschef Alex Walter, der på dette tidspunkt befandt sig i København. Walter gjorde Best opmærksom på, at hele levnedsmiddeltransporten til Tyskland var i fare ved uroen i København, idet strejken snart kunne sprede sig til hele landet. Departementschefen ville sørge for, at dette synspunkt trængte igennem i Berlin og rådede derfor Best til at få forhandlinger i gang, da der ville rulle hoveder, hvis eksporten gik i stå. Allerede søndag den 2. juli blev der derfor forhandlet en aftale igennem, hvor Best afstod fra yderligere repressalier og på ny åbnede værkerne, der førte strøm, vand og varme til København.

PASSIVT DANSK POLITI

Pancke og Bovensiepen udtrykte efterfølgende stærk utilfredshed med hele

forløbet. De mente, at man skulle have ventet noget længere med at indgå et forlig, idet det hurtige forlig så ud som en sejr for den danske modstandsbevægelse. Også Hitler kom med skånseløs kritik af det for forefaldne, idet Best måtte stå skoleret for Føreren, der, med en vis ret, lagde ansvaret for den uheldige udvikling over på indførslen af standretter. Himmler derimod bebrejdede Pancke, at han ikke havde kunnet løse situationen med sine politistyrker. Hertil forsvarede Pancke sig dog med, at en ikke ubetydelig del af problemet skyldtes den utilstrækkelige hjælp fra det danske politi, der havde været mistænkeligt passivt under opstanden. Herefter var der fra besættelsesmagts side et regnskab at gøre op med politiet, der nu opfattedes som upålideligt og usamarbejdsvilligt. Godt en måned senere fik Pancke derfor også, med Hitler og Himmlers accept, foranstaltet en internering af det danske politi, idet man angiveligt frygtede, at korpset ville falde besættelsesmagten i ryggen ved en allieret invasion. Interneringen resulterede i et stort antal døde politifolk og regnes for en af de største katastrofer i etatsens historie. For særligt modstandsbevægelsen – og den københavnske befolkning – var Folkestrejken dog en stor sejr, der understregede, at Danmark ofrede blod, sved og tårer for den allierede sag. Det gav genlyd rundt omkring i verden og viste, at Danmark var på allieret side. ■

Bliver du slået, skubbet eller truet på dit arbejde?

Forebyg vold på jobbet

På forebygvold.dk kan du finde:

- Værktøjer, som I kan bruge til at forebygge og håndtere vold på arbejdspladsen
- Gode eksempler på, hvordan andre arbejdspladser gør
- Forskningsbaseret viden om vold

22. OKTOBER

Ærespris for at gøre en forskel

54-årige politiassistent Rud Ellegaard fik i oktober Tine Brylds ærespris på 50.000 kroner for i mere end 30 år at have ydet en særlig personlig og professionel indsats på det sociale område som lokalbetjent på Vesterbro - blandt hjemløse, stofmisbrugere og prostituerede.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Prisen er et stort skulderklap og en anerkendelse af måden, jeg arbejder på. Jeg arbejder inden for rammen, men bevæger mig alligevel en smule på tværs af strømmen. Uden at nogen anfægter det. Heller ikke mine chefer. De kan heldigvis se en mening med det, ligesom jeg kan, fortæller politiassistent Rud Ellegaard, der i mere end 30 år har arbejdet som lokalbetjent på Vesterbro.

Rud Ellegaard fortæller, at det i dag hedder "Din betjent", og er blevet et koncept, men at han egentlig altid har arbejdet på den samme måde – med at udvise en stor forståelse og tolerance over for psykisk syge, hjemløse, stofmisbrugere og prostituerede. Det er de borgere, han primært beskæftiger sig med på Vesterbro.

- En politiforretning behøver i min verden ikke kun vare to-tre minutter og resultere i en bortvisning eller en anholdelse. Den skal hellere tage brodden af den situation, som er ved at opstå. Men for at man kan det, kræver det en god relation med de mennesker, man har med at gøre. Og en del forforståelse, forklarer Rud Ellegaard.

UNIFORMEN SKAL SKABE TRYGHED FOR ALLE

I begrundelsen for, hvorfor Tine Brylds særpris netop skulle tilfalde Rud Ellegaard i år, hedder det sig da også at: "Han har gået sine egne veje, brugt sit eget sprog og væsen, og dermed repræsenterer han et stærkt, flot eksempel på den relationsopbyggende pædagogik i forhold til borgerne på Vesterbro." Rud Ellegaard arbejder i den del af Vesterbro, hvor der er sociale- og sundhedsfaglige tilbud i form af blandt andet væresteder, sundhedstilbud og fixerum.

- Jeg føler virkelig, at jeg kan gøre – og gør – en forskel for både beboerne på Vesterbro og de socialt belastede mennesker. Jeg vil gerne vise, at uniformen er til for at skabe tryghed for alle. Ja, nogle går indimellem så meget over stregen, at de skal anholdes og sigtes, men man skal huske på, at

deres hverdag er fyldt med vold og trusler, og mange af dem ved ikke, hvordan man agerer anderledes. De kommer ikke nødvendigvis selv og fortæller, hvis de har været udsat for et overgreb, fordi det har de levet med, siden de var små og kan ikke definere et overgreb. Men så kan jeg måske hjælpe dem ad bagdøren, hvis jeg hører om det. Så deres hverdag bliver mere tryk, og de kan gå i fred hen til fixerummet eller hen til socialrådgiveren uden at blive rullet af dem, der er de stærke på gaden, beskriver Rud Ellegaard.

Bliver det aldrig nogensinde lidt for meget at arbejde blandt disse skæbner?

- Nogle dage kan jeg godt tænke, at jeg ikke har lyst til at gå derhen. Men man skal gøre sig klar fra starten, at man ikke kan redde de her mennesker. Men måske kan man medvirke til, at deres hverdag bliver en smule mere tryk og mindre kaotisk. Og det giver mening. ■

Julegaven til dig selv – eller dine nærmeste!

▲
SUUNTO
-20%

På alt Suunto – også
det helt **nye Ambit3!**

Brug rabatkoden

POLITYVE

Når du bestiller online på

superstar.dk

NYHED SUUNTO Ambit 3

Tilbudet gælder hele sortimentet fra SUUNTO og CASIO til og med d. 20. januar 2015
Gratis ombytning ★ 365 dages fuld returret ★ Gratis fragt ★ 2 års garanti

superstar.dk
tlf. 42 40 42 64

5%
på din lønkonto

Ku' det ikke være skønt at få lidt mere ud af dine penge?

Som medlem af Politiforbundet kan du få en lønkonto med hele 5% i rente. Det er Danmarks højeste rente og betyder, at du får mere ud af dine penge.

LSBprivat®Løn giver dig 5% i rente på de første 50.000 kr. og 0% på resten. Du skal ikke betale nogen gebyrer for at have en lønkonto i Lån & Spar.

Sådan får du 5% på din lønkonto - Danmarks højeste rente

- Du skal være medlem af Politiforbundet - og have afsluttet din uddannelse.
- Du skal samle hele din privatøkonomi hos os. LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services. Og vi skal kunne kreditvurdere din økonomi i forhold til den samlede pakke.
- Du behøver ikke i første omgang at flytte dit eksisterende realkreditlån, men nye boliglån og eventuelle ændringer skal formidles gennem Lån & Spar og Totalkredit.
- Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. august 2014.

Fokus på det, der er vigtigt for dig

Hos Lån & Spar får du en personlig rådgiver, som investerer tid til at høre dine behov og ønsker og du får klar besked.

Hvis det er det du kigger efter, så ring til os direkte på **3378 1966** - eller gå på lsb.dk/politi og vælg 'book møde', så kontakter vi dig.

Lån & Spar har eksisteret siden 1880. Vi har altid sørget for, at helt almindelige mennesker kan gøre bankforretninger på ordentlige betingelser.

Ring til Lån & Spar: 3378 1966
eller book møde på: lsb.dk/politi

DANSK POLITI

Er udgivet af Politiforbundet

Forside

Foto: Karina Bjørnholdt
Tak til: pa. Anja Henriksen og
pa. Niclas Glaring

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout og tryk

Rikke Falk Jensen, Scanprint A/S

Bladet udkommer

10 gange årligt.
Oplag 15.000 stk.
ISSN 0905-7498

Medlem af

Dansk Fagpresse

Næste materiale deadline

26. november 2014

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Fax: 33 45 59 01
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten. Højest 2.000 anslag.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn, cpr-nummer, tjenestested og privatadresse.
- Alle indsendte artikler vurderes, hvorefter forfatteren modtager besked om optagelse i bladet.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for at tilpasse materialet til bladets koncept.

DANSK POLITI app
Scan koden og download vores app til Android og iPhone.

Facebook og Twitter
Følg os også på Facebook og Twitter.

Skjult bag pressestrategier!

AF TANIA KEJSER OG NICOLAI SCHARLING

Der breder sig en ny type historier i medierne, som ikke er set i samme omfang siden artiklerne om politisvigt, som indbragte Berlingske en Cavlingpris i 2008. Artikler, hvor borgernes oplevelser blev kortlagt og sat op mod politiets topledelses udlægning af virkeligheden efter politireformen.

Blandt andet havde TV2-Lorry i oktober to indslag, der berører et problem, som politiet er nødt til at forholde sig til.

Det mener vi i hvert fald her på redaktionen af politiets fagblad.

Begge indslag handler om den dybe kløft, der er ved at opstå mellem, hvad politiet rent faktisk kan, og hvad borgerne forventer. De indrammer sådan set bare en stadig større mængde historier i medierne, særligt de lokale, hvor borgere føler sig svigtede.

Det første indslag var om en dækforhandler i Gentofte, som havde fået stjålet dæk for over en million kroner. På trods af, at der lå videooptagelser af gerningsmændene, havde politiet en uge efter indbruddet stadig ikke vist sig.

I det andet indslag stod en erhvervsdrivende fra indre by frem og fortalte, at han havde haft fire indbrud i sensommeren, og havde optagelser af gerningsmændene, uden at politiet ville gøre noget ved det.

I samme indslag fortæller en politileder, at erhvervsvirksomheder ikke er en del af politiets fokusområde.

Det er to blandt mange artikler og indslag, hvor borgernes oplevelser står i skarp kontrast til kommunikationen fra absolut øverste sted i politiet. Forstår man her, hvilke signaler den slags historier sender? Hvilke skadevirkninger det har for politiet?

” Der er en tendens til, at offentlige ansatte er underlagt spektakulært udtænkte pressestrategier. I praksis virker det som om, at offentlig ansatte kun må udlevere den vinkel af virkeligheden, som ligger inden for strategiens rammer.”

REDAKTIONENS FOKUS

” Det er den slags historier, som taler faget ned. Historier, vandrerhistorier og oplevelser.

Samtidig er det næsten komisk og absurd, at de folk, som er ansvarlige for politiets kommunikation udadtil, er de samme, som bruger energien på at tale dunder til Politiforbundet og ansatte om ikke at påpege problemer. Om ikke tale faget ned.

Historier spreder sig. Ingen af os på redaktionen havde set indslagene, da de blev sendt, men efter et døgn var vi, hver for sig, alle blevet konfronteret med dem fra folk i vores omgangskreds. De blev genfortalt med hovedrysten. Og en accept af, at sådan var samfundet nok bare i dag, man kan ikke stole på nogen.

Det er den slags historier, som taler faget ned. Historier, vandrerhistorier og oplevelser.

Samtidig er det næsten komisk og absurd, at de folk, som er ansvarlige for politiets kommunikation udadtil, er de samme, som bruger energien på at tale dunder til Politiforbundet og ansatte om ikke at påpege problemer. Om ikke tale faget ned.

Men borgere, der svingtes uden at få en rimelig forklaring? Det taler vel tryghed og faget ned.

Det efterlader en mistanke om skjulte dagsordener, som filer på tilliden.

Måske endda helt ufortjent.

Borgerne har måske nok stor tillid til indsatsen mod alvorlig kriminalitet –

men på det borgernære og trygheds-skabende område, har mange givet op.

Der er en kæmpe – og uløst – kommunikationsudfordring for politiet. At genvinde tilliden, og forklare sig. Hvilket egentlig er mærkeligt, da rigspolitichefen er en blændende kommunikator.

Det kniber nok mere på direktionsgangen.

Hvorfor gør vi, som vi gør?

Den forklaring skylder topledelsen stadig borgerne, samt alle ansatte i politiet. Herunder de mange mellemledere og ledere, som helt ufortjent skal tage skraldet for prioriteringerne. De ved måske godt, at politiet i de senere år har gennemgået en omstilling, som er større end reformen i 2007, og har forandret måden at drive politi på. Men ved borgerne det? Ved politikerne det? Forstår de prioriteringerne?

På det område ligner det en dumpe-karakter i kommunikation, fordi man har viklet sig selv ind i mudrede pressestrategier.

Hverken politikere eller borgere er åbenbart klar over, hvordan politiet arbejder, prioriterer og hvilken omstillingsproces, der er sket på få år.

Ingen fra politiets øverste ledelse har åbenbart gjort sig den ulejlighed at fortælle om, hvilket politi man er i gang med at skabe – og at det har en pris.

Der er nemlig en god og rimelig forklaring på mange ting. Ofte ligger der fornuftige strategier til grund – men befolkningen har bare ikke fået dem at vide. Eller fået at vide, at politiet drives strategisk og efter andre prioriteringer end tidligere.

Pressestrategierne lægger nogle gange et jerntæppe mellem direktører og befolkning. Helt modsat det, de burde være.

Til dette blad fortæller et mangeårigt folketingsmedlem og medlem af Retsudvalget eksempelvis, at han og hans kolleger er dybt forundrede over, at hver gang de tilbyder politiet hjælp og ressourcer, får de svaret fra politiets øverste ledelse, at det er der ikke brug for.

Hver gang de konfronterer dem med udsagn og bekymringer, får de svaret, at det ikke passer. ▶

Er situationen i Kokkedal så svært gennemskuelig, at man har behov for at udtænke pressestrategier med kommunen, før man kan fortælle politiets fagblad om politiets indsatser? Er det naivt at forestille sig, at sandheden om politiindsatsen – hvis den vel at mærke er gennemtænkt og i orden – kunne bruges?

- Kravet til politiet må da være at fortælle, hvorfor man gør, som man gør – og hvilke konsekvenser det har. Og ikke mindst hvad man ikke kan nå. I stedet gemmer man sig bag de gode historier, og ignorerer at kommunikere de dårlige. På den måde mister samfundet efterhånden troen på det, der bliver sagt. Og de ansatte får en urimelig og umulig opgave, når de over for borgerne, venner og familie skal forklare de prioriteringer, de er underlagt.

Af samme årsag tager DANSK POLITI i dette nummer udgangspunkt i Kokkedal. Det sker efter henvendelse fra borgere og fra byrådspolitikere, som ikke forstår politiets dispositioner. Smadrede ruder, indbrud og buler i bilerne gør naboerne på villavejene ved siden af boligbyggeriet Egedalsvænge bange. De føler sig utrygge i deres egne hjem, og de efterspørger et politi, som er synligt i området.

Tanken var egentlig at komme med den gode forklaring – og kommunikere politiets indsats og prioriteringer ud, netop så de nedbrød den manglende forståelsesbarriere. For at forklare.

At der er behov for at forklare blev tydeligt illustreret af, at to retspolitiske ordførere fra Venstre og Socialdemokratiet også undrede sig, da de hørte om borgernes oplevelser. Venstremanden undrede sig over afstanden mellem det, han hører fra toppen af politiet, og de ting han stadig oftere bliver konfronteret med fra borgere og ansatte.

Det er ikke et godt tegn!

Derfor forsøgte vi ad flere omgange at få lov til at følge politiets indsats ved at komme med ud i området. Netop på det forebyggende plan har politiet en kæmpe faglighed, hvilket ville være helt naturligt at beskrive i politiets eget fagblad. Desværre blev aftalen aflyst med henvisning til, at man havde travlt med at håndtere bandesituationen i Nordsjælland, ligesom man udbad sig tid til at lave en pressestrategi med Fredensborg Kommune.

Tre timer før deadline skiftede politidirektør Finn Borch Andersen så mening. Hvad der er sket i den mellemliggende tid, kan vi her på redaktionen kun gisne om.

Er situationen i Kokkedal så svært gennemskuelig, at man har behov for at

udtænke pressestrategier med kommunen, før man kan fortælle politiets fagblad om politiets indsatser? Er det naivt at forestille sig, at sandheden om politiindsatsen – hvis den vel at mærke er gennemtænkt og i orden – kunne bruges?

Der er en tendens til, at offentlige ansatte er underlagt spektakulært udtænkte pressestrategier. I praksis virker det som om, at offentlig ansatte kun må udlevere den vinkel af virkeligheden, som ligger inden for strategiens rammer. Sjovt nok spænder det ofte ben for at diskutere problemerne, som de ser ud. Og det gør det svært at finde løsninger. Det er ærgerligt, fordi panikangsten for kritik fra politiledelsens side forhindrer, at vi kan tale om tingene, udfordringerne, problemerne og de mulige løsninger konstruktivt og åbent.

Ønsket fra POLITIETS fagblad var at bringe forståelse mellem borgere og politi. For politiets skyld. Og for borgernes. ■

Følg studiekredsene på Facebook

Igen i år kan du holde dig opdateret, lade dig inspirere og give dit besyv med på Facebook, når studiekredsene går i gang landet over.

Overskriften på studiekredsene 2014/2015 er "I samarbejdets navn", og allerede nu kan du finde indlæg med videre på Facebook.

Du finder siden ved at gå ind på din Facebook-konto og søge efter "Studiekredse 2014/2015 – I samarbejdets navn". Du kan også google siden, hvis du ikke har en konto.

Vi ses på Facebook!

